Proletari din toate țările, uniți-vă!

AGRICULTURA NOUĂ

Anul II—Nr. 169
Vineri 9 decembrie 1955

4 pagini
Prețul 20 de bani

Organ al Ministerului Agriculturii și Silviculturii din R.P.R.

IN ACEST NUMĂR:

Să asigurăm repararea exemplară a parcului de mașini și tractoare

Folosind din plin vremea frumoasă din ultimele zile, mecanizatorii din S.M.T.-uri și gospodării de stat continuă să efectueze arăturile adînci pe terenurile zvîntate, să recolteze cu combinele bumbacul ale cărui capsule s-au deschis în masă, să grăbească treierișul orezului și alte lucrări.

O dată, însă, cu căderea zăpezii și a gerului, toate brigăzile de tractoare vor înceta lucrările în cîmp și se vor întoarce în stațiune. Pentru mecanizatori, va începe o nouă perioadă de muncă, și anume cea a revizuirii, reparării și păstrării utilajului agricol.

Experiența de pînă acum a unităților agricole de stat fruntașe a dovedit că executarea la timp și la un nivel agrotehnic corespunzător a diferitelor lucrări agricole din cursul unui an depinde într-o mare măsură de felul cum tractoarele și mașinile agricole sînt revizuite, reparate, întreținute și exploatate. Numeroase S.M.T.-uri fruntașe, cum sînt Topraisar și Hagieni-Constanța, Peciu Nou și Biled-Timișoara și altele, asigurîndu-și prin reparații și îngrijiri de bună calitate funcționarea neîntreruptă a parcului de mașini și tractoare, au reușit să-și depășească cu mult sarcinile anuale de producție.

Nu la fel se prezintă situația din acest punct de vedere la S.M.T.-urile Holboca-Iași, Topologu și Sibioara-Constanța și la gospodăriile de stat Carani-Timișoara, Pașcani-Iași și altele. Aici, din cauza proastei reparații și întrețineri a utilajului agricol, volumul de lucrări planificat n-a fost realizat în întregime, executarea unor munci agricole s-a întîrziat, iar cheltuielile de producție sînt depășite.

Datorită faptului că în S.M.T.-uri și G.A.S.-uri normativul de îngrijiri tehnice și reparații n-a fost în general respectat, în iarna ce urmează aceste unități vor avea de executat un volum mai mare de revizii, reparații curente și capitale decît în iarna trecută. In acest scop, se impune a fi asigurate din vreme toate condițiile tehnico-organizatorice necesare pentru ca revizuirea și repararea parcului de mașini și tractoare să poată începe neîntîrziat și să se execute fără întreruperi și la un nivel tehnic corespunzător.

In regiunile București, Timișoara și Ploești, unde tractoarele prezintă un grad mai mare de uzură, lucrările de reparații trebuie efectuate din primele zile într-un ritm foarte intens, fără a se neglija, bine înțeles, nici un moment calitatea lor, spre a fi terminate complet cu mult înainte de venirea primăverii.

O zicală populară glăsuiește: „Ce poți face azi, nu lăsa pe mîine". Și în multe unități agricole de stat se ține seama de importanța acestei povețe. Avînd pregătite din vreme atelierele, unele S.M.T.-uri au început lucrările de revizie și reparație a utilajului imediat ce brigăzile de tractoare s-au întors de pe teren. La S.M.T. Topraisar-Constanța, de pildă, pînă la începutul lunii decembrie fuseseră deja reparate 8 tractoare, 24 de cultivatoare și 10 semănători I.A.R.—511.

Este știut că o bună parte din tractoarele și motoarele de tractor ale S.M.T.-urilor și G.A.S.-urilor trebuie reparate la centrele mecanice. In acest an, capacitatea de lucru a tuturor acestor unități a fost mult sporită prin construcții noi, utilaj mai modern și cadre calificate. Cu toate acestea, la unele centre mecanice, din cauza unor deficiențe în planificarea și organizarea muncii, planul lunar de reparații nu este realizat decît într-un mic procent. Așa stau lucrurile, de pildă, la centrele mecanice din Craiova, Galați, Oradea și Tulcea, unde, în luna noiembrie, planul de reparații n-a fost realizat decît în procent de 50 la sută. Deoarece, în perioada de iarnă, sarcinile de producție ale centrelor mecanice sporesc, este absolut necesar să se ia de urgență măsuri concrete și eficace pentru îmbunătățirea organizării muncii, pentru executarea ritmică a lucrărilor, pentru asigurarea bunei lor calități. La rîndul lor, S.M.T.-urile și G.A.S.-urile au datoria de a trimite la timp centrelor mecanice tractoarele și motoarele ce necesită reparații capitale, care nu pot fi executate în atelierele proprii. Trebuie arătat că, în ultimele două săptămîni, activitatea centrelor mecanice Buzău, Carei, Cluj, Oradea și Sibiu a fost mult stînjenită, tocmai din cauză că S.M.T.-urile și G.A.S.-urile din raza lor nu și-au trimis tractoarele și motoarele planificate la data prevăzută în contract, ci mult mai tîrziu.

In momentul de față, sarcina principală a G.A.S.-urilor, S.M.T.-urilor și centrelor mecanice este de a pregăti în cele mai bune condiții repararea parcului de mașini și tractoare. In acest scop, atelierele și celelalte încăperi în care urmează a se face lucrările de reparații trebuie bine amenajate, dotate cu tot utilajul necesar. Prin repararea acoperișurilor, ușilor, ferestrelor, prin instalarea de sobe, calorifere etc., în ateliere se pot asigura mecanizatorilor condiții bune de muncă. In unele unități, încă, ca, de pildă, la S.M.T. Brînceni, raionul Alexandria, deși brigăzile s-au întors de pe teren și urmează a se începe reparațiile, atelierelor le lipsesc unele uși și ferestre, în sala strungurilor plouă prin plafonul spart, sobe n-au fost instalate nicăieri.

O deosebită importanță pentru grăbirea ritmului reparațiilor și asigurarea calității lor o au extinderea metodei de reparații pe subansamble de piese, respectarea strictă a graficului de producție și a disciplinei tehnologice. Pentru aceasta, este nevoie ca în fiecare S.M.T., Gostat și centru mecanic să fie întocmit un plan concret de lucru, prin care să se stabilească — în raport cu necesitățile — numărul posturilor pe ansamble, mecanizatorii care vor lucra în cadrul fiecărui post, ținîndu-se seama de nivelul calificării lor. Munca în ateliere trebuie organizată, îndrumată și coordonată în așa fel ca revizuirea, repararea și rodarea unui tractor să se facă într-un timp cît mai scurt, respectîndu-se strict și indicii calitativi. Spre a contribui la reducerea prețului de cost al reparațiilor și asigura totodată desfășurarea fără întrerupere a lucrărilor, mecanizatorii trebuie sprijiniți și stimulați să recondiționeze cît mai multe organe și piese de schimb. In această privință, se cere a fi însușită, aplicată și extinsă experiența bună a S.M.T.-urilor Roman — Iași, Peciu Nou — Timișoara și altele. Aici datorită inițiativei creatoare a mecanizatorilor, au fost construite din resurse locale numeroase dispozitive cu ajutorul cărora vor fi recondiționate multe pompe de injecție, rulmenți, lagăre de bielă etc.

In vederea respectării riguroase a calității reparațiilor, este necesar ca fiecare operație să fie minuțios verificată de către mecanicul controlor, iar motoarele să nu fie recepționate pînă ce nu se face rodajul la rece și la cald.

Conducerile unităților agricole de stat, în strînsă colaborare cu organele sindicale, trebuie să acorde cea mai mare grijă organizării întrecerii socialiste, să sprijine muncitorii în luarea unor angajamente concrete, mobilizatoare, a căror îndeplinire să ducă la realizarea ritmică, calitativă și ieftină a lucrărilor de reparații. In felul acesta, mecanizatorii vor asigura buna funcționare a parcului de mașini și tractoare — condiție de bază pentru îndeplinirea și depășirea sarcinilor de plan.

In întîmpinarea Congresului partidului

Construcții ale cincinalului

Două importante linii ferate forestiere au fost date în exploatare

Pe șantierele naționale ale tineretului Cerna-Jiu și Ozana-Cracău, unde brigadierii au venit să construiască două linii ferate forestiere de o deosebită importanță economică, lucrările au luat sfîrșit. Astfel, brigadierii și-au îndeplinit angajamentul luat în cinstea Congresului partidului.

Prin construirea acestor noi linii ferate din masivele forestiere de la Cerna-Jiu și Ozana-Cracău, vor porni anual, pentru necesitățile economiei naționale, sute de mii de metri cubi de lemn. Anual, prin darea în folosință a celor două linii ferate, se vor realiza economii de peste 7.500.000 lei, ca urmare a reducerii cheltuielilor de transport.

Acum două săptămîni a fost sărbătoare la Ozana-Cracău; în satul Pipirig, brigadierii au sărbătorit inaugurarea noii linii ferate forestiere.

Duminică a fost sărbătoare la Cerna-Jiu. La Tg. Jiu a avut loc cu acest prilej, un miting festiv.

Cuvîntarea tov. Gh. Apostol a fost viu aplaudată de participanții la miting care au manifestat îndelung pentru Partidul Muncitoresc Romîn și Comitetul său Central.

După terminarea mitingului, tov. Gh. Apostol a tăiat panglica și primul tren încărcat cu bușteni de la Tismana a plecat spre gara Preajba.

Primele flacoane cu penicilină romînească

Joi 1 decembrie, în cinstea celui de-al II-lea Congres al P.M.R., fabrica de antibiotice din Moldova a dat primele cantități de penicilină.

Interiorul pavilionului principal de fabricație, al laboratoarelor și clădirilor anexe este îmbrăcat în faianță. Fabrica apare ca un imens laborator. Utilajul modern ca și proiectul construcției și documentației de fabricare a antibioticelor sînt primite din Uniunea Sovietică. Specialiștii sovietici și romîni au sintetizat în construcția acestei mari unități industriale cît și în organizarea proceselor de fabricație tot ceea ce este mai modern în tehnica mondială a fabricării antibioticelor.

Fabrica de antibiotice din Moldova se înscrie atît prin utilajele de un înalt nivel tehnic de care dispune, cît și prin capacitatea de producție, printre cele mai mari întreprinderi de acest fel din Europa.

Sărbătoare la uzina „Tudor Vladimirescu"

Intr-o ședință plenară lărgită la care au participat organele de partid și sindicale, ingineri, maiștri și fruntași în producție, directorul uzinei metalurgice „Tudor Vladimirescu" din Capitală, Gh. Ionescu, a prezentat un raport în care a arătat că în cinstea Congresului partidului, colectivul uzinei și-a realizat în ziua de 29 noiembrie — cu 16 zile înainte de termen — planul anual la producția globală. Incepînd cu această zi, întregul colectiv lucrează în contul zilei de 1 ianuarie 1956.

Fabrica de conserve de pește din Tulcea

Au trecut mai puțin de doi ani de cînd în orașul Tulcea a început construirea celei mai mari și mai moderne fabrici de conserve și semiconserve de pește din țară. Colectivul întreprinderii de construcții și amenajări piscicole lucrează în prezent la ultimele finisaje interioare, reglaje de mașini și probe tehnologice. Proiectele acestei fabrici au fost întocmite de Institutul de proiectări alimentare.

Toate secțiile fabricii sînt înzestrate cu mașini de înaltă tehnicitate construite în țară sau importate din Uniunea Sovietică și R. D. Germană.

Pe lîngă corpul principal de fabricație, noua întreprindere cuprinde o centrală termică în care fiecare cazan are o suprafață de încălzire de 200 m. p., un atelier de confecționat cutii de diverse tipuri cu o capacitate de 35-45.000 de cutii în 8 ore, magazii, laborator bine utilat; se construiește o centrală electrică, iar în scurt timp va începe construirea pavilionului social-administrativ.

Procesul tehnologic de fabricație în această nouă fabrică se bazează pe principii moderne. Astfel, sardelele vor fi aburite în loc de a fi fierte, iar controlul se va face pe fiecare fază de fabricație. De asemenea, distribuția sosurilor, uleiului și a oțetului se face printr-o instalație de țevi. Transportul interior al cutiilor este în întregime mecanizat.

Paralel cu construirea fabricii au fost calificați în mînuirea noilor mașini 50 de muncitori.

Noua fabrică de conserve și semiconserve de pește din Tulcea se situează alături de cele mai mari fabrici de conserve de pește din Europa. In curînd, în cinstea Congresului partidului, vor fi produse primele conserve de pește marinat în sos tomat, sardele în ulei și pastă de pește. In fiecare schimb, se vor produce mai mult de 20.000 cutii de conserve.

Pe ogoarele patriei munca continuă

Cu combinele, la culesul „aurului alb"

Zi cu soare mult, îmbietor la lucru pe ogoare. Dacă n-ar fi șirul de salcîmi dezgoliți de frunze ce mărginesc drumul de la gară spre gospodăria de stat Jegălia, ai crede că te afli într-o zi de primăvară...

Străbate pînă la noi duduit de mașini... Or fi tractoare?

— Executați arături adînci, desigur, îi spun însoțitorului meu, brigadierul Elizei Butescu.

— Da' de unde, îmi răspunde acesta. Is combinele noastre. Patru. Recoltăm bumbacul.

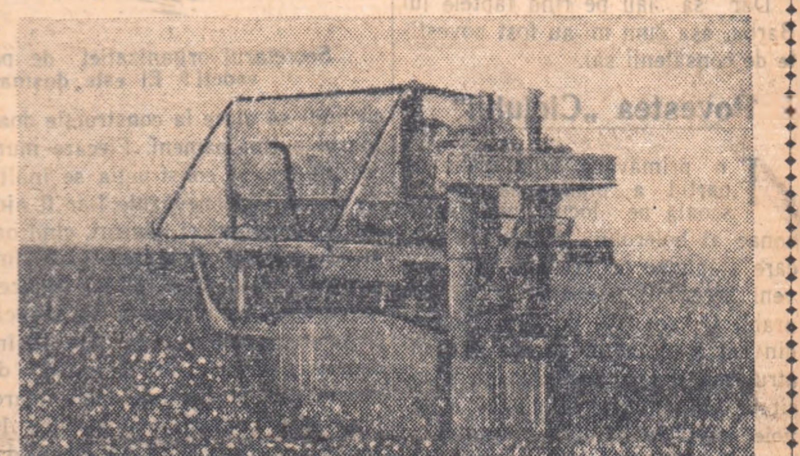
Apropiindu-mă, am avut deodată în fața ochilor cîmpul alb, de parcă ar fi nins cu fulgi mari de vată. Patru combine autopropulsate înaintau prin parcele diferite printre rîndurile de bumbac și absorbeau cu lăcomie puful alb din capsulele desfăcute.

— Anul acesta, mi-a spus agronomul șef al gospodăriei de stat Jegălia, tov. Pavel Portase, am stropit cu ceanamidă de calciu și florosilicat de calciu cele 550 ha cu bumbac cultivate în gospodărie anul acesta. Frunzele de pe tulpini au căzut și astfel putem folosi din plin cele 4 combine...

Am urmărit multă vreme munca combinerilor Ion Sprînceană, Niculae Vișan, Mircea Chiriță și Anghel Constantin.

Cînd buncherul combinei se umplea cu bumbac, mașina era trasă lîngă o platformă de la marginea tarlalei. O apăsare de manetă și, în cîteva secunde, întreaga încărcătură era depozitată pe niște rogojini, mărind astfel dealul de „aur alb" ce creștea de la oră la oră...

Cu toate condițiile grele pricinuite de clima neprielnică din anul acesta, la G.A.S.-Jegălia se va obține — după calculele făcute de către specialiști — o recoltă medie de 850 kg de bumbac la hectar, în loc de 540 kg, cît prevede planul. In cinstea

bumbacul s-a copt mai greu din cauza timpului rece. Noi, însă, l-am îngrijit cum trebuie; între altele, i-am dat și cinci prașile bune. Acum, datorită zilelor frumoase, cu soare, capsulele s-au deschis în cea mai mare parte. Incă de acum două săptămîni, Congresului partidului, mecanizatorii s-au angajat ca pînă la 23 decembrie să recolteze tot bumbacul de pe cîmp și să facă totodată și arături adînci pe aceste tarlale.

AL. RAICU

Pentru belșugul recoltei viitoare

In dorința de a întîmpina cel de al II-lea Congres al partidului cu realizări însemnate, oamenii muncii de pe ogoarele raionului Botoșani fac pregătiri intense pentru asigurarea unui belșug de recoltă în anul viitor.

Folosind din plin timpul prielnic ei execută arături adînci de toamnă pentru însămînțările de primăvară. Pînă acum ei au arat o suprafață de aproape 13.500 ha.

Pentru a mări rodnicia pămîntului, o dată cu executarea arăturilor adînci, pe o suprafață de 3.400 ha. s-a îngropat sub brazdă o cantitate de 47.225 tone gunoi de grajd.

Cu sprijinul mecanizatorilor de la S.M.T. Botoșani, 11 întovărășiri agricole printre care cele din Bucecea, Cucorăni, Dolina și altele au îndeplinit planul la arăturile adînci de toamnă. La gospodăriile colective din Roma și Cotîrgaci pe 80 la sută din suprafața planificată au fost executate arături adînci de toamnă. Suprafețe însemnate au fost arate și la gospodăriile colective din Nicșeni, Sulița, Dracșani, precum și în comunele Răchiți, Unțeni, Corni, Vlădeni, Roma și altele. In comuna Roma de pildă comuniștii P. Cojocaru, H. Cîrcu, deputații Gh. Radinschi și C. Popovici au arat cîte 1,50—2,25 ha.

Stringerea grabnică a bumbacului — o sarcină urgentă

Datorită condițiilor climatice deosebite din toamna acestui an, capsulele de bumbac s-au deschis și după primul îngheț și continuă să se desfacă atîta timp cît vremea se menține uscată, fără ploi și zăpadă. De aceea una din cele mai urgente sarcini ale oamenilor muncii de pe ogoare din regiunile cultivatoare de bumbac este în momentul de față strîngerea grabnică a întregii recolte de bumbac și în primul rînd a bumbacului brut din capsulele desfăcute. In vederea recoltării în cel mai scurt timp a bumbacului din capsulele desfăcute, trebuie ca munca să fie temeinic organizată încît toate combinele de recoltat bumbac și brațele de muncă existente să fie folosite în aceste zile cu maximum de randament.

Intrucît în momentul recoltării, bumbacul are un conținut de umiditate ridicat, înainte de a fi predat la centrele de recepționare, bumbacul brut trebuie uscat încît umiditatea să fie redusă la 14 la sută. In acest scop este necesar să se folosească toate mijloacele de uscare existente.

Pe măsură ce bumbacul brut din capsulele deschise a fost recoltat, trebuie să se treacă la recoltarea capsulelor întredeschise și a celor cu toate valvele crăpate pînă la bază. Aceste capsule se vor decoji cu mîna iar acolo unde există mașini de decapsulat UPH-1,5 ele trebuie să se folosească la maximum.

In cazul cînd mașinile de decapsulat au capacitatea de lucru mai mare decît posibilitățile de uscare, surplusul de bumbac brut ce nu poate fi trecut la uscat, va fi întins în orice încăpere disponibilă pentru a se evita deprecierea fibrelor.

După recoltarea capsulelor semideschise trebuie să se treacă de îndată la recoltarea tulpinilor cu capsule rămase nedeschise. Această lucrare se execută prin smulgerea plantelor cu mîna pe suprafețe mici, iar pe cele mari cu secerătoarea simplă.

In unitățile cu suprafețe întinse de bumbac, tulpinile recoltate cu capsulele nedeschise se vor transporta în gospodărie sau la capătul lanului, unde se vor așeza pe capre de lemn pentru uscare. Caprele vor fi astfel așezate încît să formeze un tunel înalt de 1,3—1,5 m spre a se înlesni circulația aerului și efectuarea controlului. Pe aceste capre tulpinile se vor așeza în strat de 1—1,5 metri grosime.

In gospodăriile agricole individuale bumbacul recoltat cu capsulele nedeschise se va așeza pentru uscare în podurile caselor sau în magazii adăpostite în strat de 7-8 cm grosime. Aci se va întoarce cît mai des pentru a asigura buna lui uscare.

Pe măsură ce capsulele s-au uscat trebuie să se treacă la scoaterea bumbacului brut din ele.

Paralel cu aceste lucrări trebuie culese de pe cîmp toate tulpinile de bumbac pentru ca terenul să poată fi arat adînc în vederea însămînțărilor de primăvară.

Oameni ai muncii de pe ogoare! Folosiți din plin fiecare oră din timpul prielnic pentru a recolta grabnic întreaga cantitate de bumbac ce se mai află încă pe cîmp. Luptînd pentru ca nici un gram de bumbac să nu se piardă, contribuiți la buna aprovizionare a industriei noastre textile cu materia primă necesară.

După noua reducere de prețuri

Cu aceiași bani, mai multe mărfuri

Zilele trecute, cînd am despăturit ziarul adus de nea Ilie, poștașul, am trăit o mare bucurie: apăruse Hotărîrea cu privire la noua reducere de prețuri.

Am chemat-o și pe nevastă-mea, să o citim împreună. Știam că o să-i pară și ei tare bine. Ca oameni tineri ce sîntem, ne pusesem în gînd să ne cumpărăm cîte ceva. Ea, de pildă, îmi tot vorbea despre un dulap pe care l-a văzut la magazinul „Mobila" cînd am fost împreună la Ploești. Dulapul costa 1.883 lei. Acum, după reducerea de prețuri, costă numai 1.695 lei, deci cu 188 lei mai puțin. Eu îmi pusesem în gînd să-mi cumpăr o bicicletă. La biciclete, prețul s-a redus cu peste 200 lei. Cum să nu ne fi bucurat, deci, citind Hotărîrea?

Eu i-am explicat că, așa cum muncitorii din fabrici și uzine s-au străduit să mărească producția de mărfuri și să micșoreze prețul de cost, și noi, cei care muncim pe ogoare, am lucrat pămîntul mai bine, culegînd recolte sporite, din care am achitat cotele cuvenite statului. Pe de altă parte, tot mai mulți țărani muncitori încheie contracte cu statul pentru îngrășarea și livrarea de animale, pentru cultivarea de plante tehnice. Aceasta constituie un puternic sprijin dat industriei și, totodată, un important izvor de venituri bănești pentru noi, țăranii muncitori. Eu, bunăoară, am predat acum cîtva timp porcul contractat și am încasat 2.568 lei, iar pe cele 5.000 kg de sfeclă obținute pe 20 de ari, am încasat încă 1.250 lei.

Avem deci cu ce ne cumpăra lucrurile dorite și ne mai rămîn și bani.

Noua reducere de prețuri este încă o dovadă grăitoare a grijii partidului și guvernului de a ne ajuta să ne ridicăm nivelul de trai, de a ne bucura tot mai mult de roadele muncii noastre. Pentru ca și în viitor să putem beneficia de asemenea reduceri de prețuri, noi, țăranii muncitori, avem datoria să luptăm necontenit pentru sporirea producției agricole, pentru dezvoltarea creșterii animalelor, așa fel ca să putem trimite la orașe cît mai multe produse animale și vegetale, primind în schimb la sate tot mai multe mărfuri și din ce în ce mai ieftine. Astfel, eu mi-am însămînțat griul în teren bine pregătit, punînd în pămînt sămînță triorată și tratată. Totodată, mi-am făcut ogoare adînci de toamnă pentru toate însămînțările de primăvară. De asemenea, mi-am achitat îndatoririle față de stat, știind că toate acestea sînt tot spre folosul meu și al întregului popor muncitor.

MARIN MILITARU
țăran muncitor
din comuna Hăbud,
regiunea Ploești

Vom depune noi eforturi în muncă

Sîmbătă seară, pe cînd ne aflam cu toții în sala de mese pentru a cina, radio-ul ne-a adus o veste tare îmbucurătoare: „Hotărîrea Consiliului de miniștri cu privire la reducerea prețurilor cu amănuntul a unor mărfuri de larg consum".

Intre noi tractoriștii s-au încins pe loc discuții însuflețite. Doar fiecare avea în plan să-și cumpere cîte ceva. Realizasem cu toții cîștiguri frumoase în campania de toamnă și așteptam doar ca muncile agricole să ne dea mai mult răgaz pentru a ne face cumpărăturile.

— V-am tot spus eu că am să-mi cumpăr un ceas de mînă, zise Velicu Ioan. Acum, după noua reducere de prețuri voi da pe un astfel de ceas cu 100 de lei mai puțin ca înainte.

— Eu am de gînd să-mi cumpăr un palton pentru mine și altul pentru nevastă, zise tractoristul Șerbu Gheorghe. După noua reducere paltonul pentru mine mă va costa numai 488 lei în loc de 588 lei, iar cel pentru nevastă doar 323 lei în loc de 365 lei. Aproape 150 de lei am să economisesc.

In ce mă privește, îmi voi cumpăra o bicicletă. Pentru aceasta mi-am asigurat banii încă din luna trecută, cînd am cîștigat aproape 1.400 lei. Dar nu numai în luna noiembrie am cîștigat atît ci și în fiecare lună din acest an, am cîștigat în jurul a 1.200 lei. Aceasta, pentru că îngrijindu-mi bine tractorul, am reușit să depășesc lună de lună numărul de hantri planificați.

Sîntem mîndri și bucuroși că la fel cu toți oamenii muncii din agricultură și noi, mecanizatorii de la S. M. T.-Ciulnița, am adus o contribuție la sporirea producției agricole. Rezultatele muncii noastre, alături de ale întregului popor muncitor, au făcut cu putință noua reducere de prețuri din anul acesta.

In cinstea celui de al doilea Congres al partidului, noi ne luăm angajamentul să muncim astfel încît să dobîndim noi succese în muncă pentru continua sporire a producției agricole, pentru creșterea bunăstării oamenilor muncii de la orașe și de la sate.

STEFAN ȘERBU
tractorist fruntaș la S.M.T.-Ciulnița, regiunea București

CIFRE ȘI FAPTE

● Pentru a cinsti cu realizări cît mai de seamă cel de al doilea Congres al partidului, mecanizatorii de la gospodăria agricolă de stat Măureni, regiunea Timișoara, și-au luat angajamentul ca, pe lîngă executarea lucrărilor din campania de toamnă la timp și de cea mai bună calitate, să obțină și importante economii de piese și combustibil. Ingrijindu-și temeinic motoarele, organizîndu-și munca după metoda graficului orar, folosind vitezele tractorului numai în funcție de relieful terenului, făcînd întoarceri scurte la capătul tarlalelor, ei au reușit să obțină, pe întreaga gospodărie, pînă la începutul lunii decembrie o economie de piese și carburanți în valoare de 42.503 lei.

● Mecanizatorii de la S.M.T. Bogdănești, raionul Murgeni, au realizat în cinstea Congresului partidului planul anual de producție în proporție de 101 la sută. Brigada condusă de tractoristul Manole Cînepă s-a situat fruntașă pe stațiune pentru depășirea planului cu 50 la sută.

DIN CARNETUL DE REPORTER

Secretarul de partid

Poate că numele, poate că înfățișarea-i de om nu prea împlinit la trup, poate că fireasca-i modestie, precis nu știam ce m-a făcut să-l asemăn pe Vasile Barbu din Coșoveni, cu comunistul Ilie Barbu din povestirea „Desfășurarea" și din filmul cu același nume. Mai tîrziu, după ce l-am cunoscut de aproape, după ce am aflat din gura altora, bineînțeles, care-i sînt faptele, asemănarea dintre secretarul organizației de partid din Coșoveni și Ilie Barbu din carte mi s-a părut de-a dreptul izbitoare. Acum știu în ce constă această asemănare. Și într-unul, și într-altul, arde nepotolit același foc al dragostei față de partid, aceiași neastîmpăr creator, aceeași dorință de a urni satul din temeliile vechi către un viitor luminos pe care ei, comuniștii, l-au înțeles primii.

Cred că nu-i de folos să încep cum se începe de obicei, prin a spune cu de-amănuntul cum arată Vasile Barbu. Secretarul organizației de partid din Coșoveni, regiunea Craiova, e mic de stat și are o mînă betegită în război. Un infirm? Nicidecum. Vasile Barbu muncește la cîmp mai cu spor decît unul care nu suferă vreun beteșug. Că-i așa, iată și o dovadă. El a strîns 2.350 kg de grîu la hectar; mai mult ca oricare altul din comună. E drept, în privința recoltei de grîu l-au ajutat nu atît brațele, cît mașinile S.M.T.-ului și priceperea căpătată din cărți.

Țăranii muncitori din Coșoveni zic despre Vasile Barbu că-i un om căruia îi place mai degrabă zbuciumul decît traiul liniștit. De-i întrebi pe ce-și întemeiază părerea, unii îți spun povestea „ciclului", alții, pe cea a înființării întovărășirii „Oțelul Roșu", sau pe cea a demascării chiaburului Miertoiu Costea, care împreună cu „prieteni" de ai săi de la raion, reușise să măsluiască acte cum că recolta de pe cele 14 pogoane cu vie de altoi a fost compromisă complet.

Dar să iau pe rînd faptele lui Barbu, așa cum mi-au fost povestite de consătenii săi.

Povestea „Ciclului"

In primăvară, organizația de partid a plănuit să ridice o școală pe locul unui vechi conac al boierului Nicolau Vasile care stăpînise pe vremuri în Coșoveni zece mii pogoane de pămînt arabil și vreo 350 de vie. Oamenii din sat s-au învoit repede să construiască școala, dar cînd au socotit de cît material și muncă e nevoie, mulți au bătut în retragere.

— O să fie șantier, nu glumă. N-o să ne țină puterile pentru așa o construcție. De unde bani, de unde meșteri, de unde material? Conacul e un hîrb, ce poți alege din el? Dacă nu ne dă statul ajutor, să ne lăsăm păgubași... Or învăța copiii, cum au mai învățat și pînă acum...

Asemenea vorbe se purtau din gură în gură prin sat, micșorînd încrederea țăranilor muncitori în puterile lor. S-au găsit unii care să propună: „Hai să spunem oamenilor că statul ne va da totul: ciment, cărămidă și lemne ca să începem școala. Să-i punem temelii și apoi... vedem noi... Doar n-o s-o lăsăm neisprăvită". Vasile Barbu s-a împotrivit. I-a strîns pe comuniști într-o seară și s-au sfătuit îndelungă vreme.

Cînd cocoșii cîntau a treia oară anunțînd apropierea zorilor, Vasile Barbu le spunea comuniștilor, înainte de a ridica ședința:

— Deci, rămîne cum am stabilit. Fiecare va sta de vorbă cu țăranii muncitori ce i s-au încredințat. Să nu facem promisiuni. Oamenii să știe că nu vom cere prea mult ajutor de la stat. Doar statul, slavă domnului, și fără școala noastră are ce construi.

La o săptămînă după ședință, zidurile conacului înăuntrul căruia fuseseră schingiuiți răsculații de pe moșia boierească în 1907, se năruiau sub loviturile tîrnăcoapelor.

— Se pricep comuniștii să dărîme, a șoptit cu prefăcută nevinovăție chiaburul Ciobănescu unui vecin. Nu era mai bine să cîrpească conacul pe ici, pe colea? Treabă puțină, cheltuieli asișderea.

Vorbele chiaburului au ajuns la urechile lui Barbu, care tocmai cernea niște nisip.

— Da, ne pricepem să dărîmăm. Dărîmăm cu sete, fiindcă noi știm că nu se poate construi nimic trainic pe temelii putrede.

...In timpul verii, ca să nu stînjenească muncile agricole, au fost chemați să ajute la construcție doar foarte puțini oameni. Fiecare muncea cît trei și construcția se înălța de parcă forțe nevăzute i-ar fi ajutat pe constructori. Uneori, cînd oamenii oboseau, cine credeți că-i îmbărbăta? Barbu. Și el își întrecea mai totdeauna tovarășii de muncă.

Acum școala e gata. Are 16 încăperi cu toate: săli de clasă, de gimnastică și lectură, laboratoare, bibliotecă, cameră a pionierilor. In școala aceasta învață elevii din ciclul doi. De aceea, oamenii îi spun pe scurt „ciclul".

Iată cum s-a înălțat o construcție al cărui suflet, dacă se poate zice așa, au fost Vasile Barbu, Petre Purcel, Bușe Anghel și ceilalți comuniști din sat.

Secretarul organizației de partid către țăranii muncitori: Il vedeți? El este dușmanul vieții noastre noi

„Oțelul Roșu"

Acesta-i numele întovărășirii. Pe la sfîrșitul verii, cînd să-și strîngă la un loc pămîntul, să-l comaseze, cu alte cuvinte, cei 13 întovărășiți s-au lovit de o piedică pe care n-o prevăzuseră. Cîțiva țărani muncitori care aveau pămînt în perimetrul întovărășirii nu voiau nici în ruptul capului să primească pămînt în altă parte. A încercat Barbu să-i lămurească, dar ei o țineau una și bună. „Ce atîta grabă cu întovărășirea? Mai așteptați și voi, că nu vă mînă nimeni de la spate. Poate, mai tîrziu, o să intrăm și noi".

Au așteptat întovărășiții o săptămînă, două, trei... Barbu și alți comuniști își făceau seara drum pe la casele celor care nu voiau să schimbe pămîntul pe motiv că vor intra în întovărășire. Ori de cîte ori aduceau vorba de întovărășire, răspunsul venea neașteptat de repede: „Mai așteptați, că intrăm și noi".

Se apropia însămînțarea grîului, dar un răspuns limpede întovărășiții nu primiseră încă. Ce era de făcut? Răspunsul l-a găsit Barbu. Gheorghe Durlea și Gheorghe Geblea n-au umblat în viața lor cu ocolișuri, s-a gîndit Barbu. Totdeauna i-au spus omului verde în față ce au pe suflet, ce cred despre el. De ce s-au schimbat de la un timp? Nu cumva are un amestec aici chiaburul Grigore Mihai? Prea le dă tîrcoale de la o vreme încoace. Mergînd pe firul acesta, Barbu a descoperit că, într-adevăr, chiaburul i-a momit acasă la dînsul și, prin diferite vicleșuguri, i-a convins că dacă vor schimba pămîntul mai încolo, către iarnă, vor primi mai mult decît dau. Scopul urmărit de chiabur era clar. Voia să-i facă pe întovărășiți să lucreze tot individual sau măcar să întîrzie însămînțările.

Demascarea chiaburului a făcut ca încă 5 țărani muncitori să înainteze cereri de înscriere în întovărășire. Printre ei, se găsesc și Gheorghe Geblea și Gheorghe Durlea, care, puși la cale de chiabur, îi „sfătuiseră" să mai aștepte cu comasarea.

★

Din bogata activitate a tovarășului Vasile Barbu am spicuit doar cîteva fapte. Ele îmi par deosebit de grăitoare, întrucît arată chipul omului crescut de partid care nu uită nici o clipă de datoria sa de comunist, de conducător.

Pe tovarășul Barbu, țăranii muncitori îl stimează și-l prețuiesc; chiaburii îl urăsc și se tem de el. Și acum, cînd e plecat.

Căci de 5 zile, Vasile Barbu este plecat la Craiova, la o școală de partid de 3 luni. Se va întoarce de acolo cu mai multă pricepere în muncă. Țăranii muncitori așteaptă cu nerăbdare, pe acest om mereu activ, mereu dornic de a construi. Și asemenea lui Vasile Barbu e aproape fiecare comunist din sat.

M. CALIANU

Luna cărții — sărbătoare a culturii înfloritoare

La 5 decembrie a început să se desfășoare în întreaga țară „Luna Cărții". Deschiderea „Lunii Cărții" organizată de Ministerul Culturii, coincide anul acesta cu un eveniment important: Hotărîrea Consiliului de Miniștri al Republicii Populare Romîne, cu privire la reducerea prețurilor cu amănuntul ale unor mărfuri de larg consum. Intr-un articol din Hotărîre se prevede că de această lună se va reduce cu 15 la sută în medie prețul cărților. Această măsură are menirea să contribuie la o și mai largă răspîndire în masă a cărții politice, beletristice, științifice și tehnice.

Astăzi cînd milioane de oameni ai muncii au devenit cititori pasionați, doritori de a învăța, de a stăpîni comorile științei, tehnicii și artei, ne aducem aminte cu indignare că în urmă cu 10—15 ani exista la noi o masă compactă de neștiutori de carte. Chiar după statisticile vremii care, după cum se știe, căutau să ascundă fața hidă a realității, țara noastră avea în anul 1941 circa 3 milioane și jumătate de analfabeți. Scriitorii noștri mari, care și-au pus talentul în slujba poporului, s-au ridicat deseori cu vehemență împotriva acestor stări de lucruri. Caragiale, de pildă, spunea cu durere: „Geaba sînt scriitor cînd 80 la sută dintre cei pentru care am scris nu știu să citească".

Astăzi cartea nu mai este menită să alunge plictiseala unui pumn de exploatatori, ci a devenit un sfătuitor al maselor largi de oameni ai muncii pe care îi înarmează în lupta și munca pentru făurirea unei vieți din ce în ce mai frumoase. Nu este deci de mirare că fiecare operă literară apare în tiraje ce întrec de cîteva ori cele mai mari cifre atinse în trecut.

De un mare succes se bucură și cartea științifică și tehnică. In ultimii ani au apărut în limba romînă 3751 de cărți tehnico-științifice, într-un tiraj total de 14.489.000 exemplare. Faptul că circa 2.000 dintre aceste cărți sînt opere ale oamenilor de știință romîni, constituie o strălucită dovadă a uriașului avînt pe care știința și tehnica le-au luat în ultimii ani, în țara noastră.

In Luna cărții editurile își vor intensifica activitatea. Printre cărțile care vor apare în acest timp este și romanul „Moromeții" în care talentatul scriitor Marin Preda descrie soarta tragică din trecut a țăranului muncitor. Vor mai apare în librării opere ale lui Mihai Beniuc, Geo Bogza și ale altor scriitori de seamă.

Prima săptămînă din cadrul Lunii cărții va fi închinată cărții tehnico-științifice. In această săptămînă se vor organiza aproape în fiecare sat lecturi colective din cărți agrotehnice. Fruntașii recoltelor bogate vor împărtăși consătenilor lor, cu ajutorul cărții, experiența lor obținută prin aplicarea metodelor agrotehnice noi, aflate din cărți. A doua săptămînă va fi închinată cărții literare, a treia cărții pentru copii și tineret.

Luna cărții, sărbătoare a înfloririi culturii, științei, tehnicii și artei, se desfășoară în preajma și în zilele celui de al doilea Congres al P.M.R. Această sărbătoare exprimă imensa preocupare a partidului de a face din fiecare om al muncii din țara noastră, un om cult, luptător conștient și priceput pentru victoria orînduirii socialiste, orînduire a bunăstării materiale și culturale a poporului muncitor.

Cărți literare închinate luptei comuniștilor

EUGEN JEBELEANU: Versuri alese

Volumul cuprinde cele mai izbutite poezii ale lui Eugen Jebeleanu închinate luptei de eliberare a poporului nostru, de construire a societății socialiste și de apărare a păcii.

Se află în acest volum de poezii și minunatul poem „In satul lui Sahia". Eugen Jebeleanu evocă acolo figura scriitorului comunist Alexandru Sahia, care a cunoscut din plin suferința și mizeria din vremea stăpînirii burgheze și pe care a înfățișat-o în opera sa. Poetul descrie cum arăta satul pe vremea lui Sahia, cînd domnea exploatarea cruntă și transformarea aceluiași sat în vremea orînduirii populare, transformare la care a visat și pentru care a luptat Sahia.

In „Cîntare la cimitirul „Trei pruni" poetul demască uciderea criminală a comuniștilor de la închisoarea Doftana. In versuri impresionante el arată că mormîntul comuniștilor îngropați la cimitirul „Trei pruni" a fost răzbunat de înseși victoriile comuniștilor, ale clasei muncitoare, care a zdrobit vechea orînduire și a construit alta nouă, mai bună.

TITUS POPOVICI: „Străinul"

In primul său roman tînărul scriitor Titus Popovici descrie lupta comuniștilor dintr-un oraș în anii războiului antisovietic. Comuniștii demască jocul dublu al burgheziei și moșierimii care, presimțind că aventura hitleristă va avea un sfîrșit rușinos, se orientează către imperialiștii americani și englezi, continuînd în același timp să slujească la fel ca înainte fascismul german. Comuniștii din romanul „Străinul" întreprind acțiuni încununate de succes. Astfel ei împiedică transportarea utilajului unei fabrici în Germania și scapă din ghiarele nemților pe un mare număr de tineri care urmau să fie trimiși cu forța în uzinele de armament din Ruhr. Cînd trupele sovietice se apropie, ei organizează apărarea orașului pe care hitleriștii în retragere voiau să-l distrugă.

FOILETON

„De ochii lumii"

Ana Catană, tehniciana agricolă din comuna Plopeni, are un principiu: să nu te omori cu firea. Dacă ai ceva de făcut, fă-o așa „de ochii lumii".

Și acest principiu îl aplică deseori. De pildă, luna trecută, au fost convocați la secția agricolă toți tehnicienii lectori la cursurile agrotehnice de masă din raionul Ploești. A venit și Ana Catană. A venit „de ochii lumii", bineînțeles. Să nu aibă prilej apoi „gurile rele" să spună că pe ea n-o interesează buna desfășurare a învățămîntului agricol de masă.

In sală, lume multă. Ana Catană intră în vorbă cu o tovarășă care se așezase pe aceeași bancă:

— Tovarășă, și d-ta ai venit tot pentru instructaj, nu?

— Da, firește!

— Bun! Ana Catană se gîndește o clipă, apoi reia firul vorbei.

— Atunci, știi ceva? Mergi cu mine! Stăm pînă se ia prezența și pe urmă o ștergem! Prin ușa din dos. Cunosc eu drumul, am mai ieșit pe acolo. Ce zici, mergem?

— Nu... pentru că vezi... eu socotesc că instructajul va fi folositor lectorilor care au de gînd să se ocupe serios...

— Serios? Ce-nseamnă serios? Totul în viață e să știi să te strecori, să faci act de prezență... adică, cum să-ți explic... să ai acoperire! Ascultă-mă pe mine! Cum se ia prezența, cum plecăm...

— Și dacă nu se ia la începutul ședinții, ci la sfîrșit?

— Atunci... am eu un sistem care nu dă greș. Inainte de a începe ședința, mă plimb puțin prin sală, calc „din greșeală" pe picior pe cineva dintre acei care bănuiesc că vor face apelul — asta, știi, ca să mă vadă — și pe urmă plec liniștită. Ei, ce zici, mergi cu mine?

— Așa ceva eu nu pot să fac!

— De ce?

— Pentru că tocmai eu țin referatul! Sînt inginera Elena Bălănescu, noua d-tale șefă!

★

Și să nu credeți că măcar de acum înainte, acolo, la Plopeni, tehniciana va renunța la aplicarea ciudatelor ei principii. Nu!

Iat-o sosită în comună. După două săptămîni de lîncezeală, și-a adus aminte că a doua zi urma să aibă loc inaugurarea învățămîntului agrozootehnic de masă, în Plopeni. Și atunci, a început să se agite. Bineînțeles, asta tot „de ochii lumii".

Deci, în preziua deschiderii cursurilor, o vedem pe Ana Catană dînd o raită prin sat, în căutarea unei săli pentru curs. S-o însoțim.

Iată, s-a oprit aci, pe ulița principală, în fața căminului cultural.

— Tovarășe Nedelcu, îl roagă tehniciana pe directorul căminului, ne dai sala căminului pentru cercul agrotehnic?

— Eu v-o dau! Dar ce să faceți cu ea? Vouă vă trebuie o sală încălzită și eu am neglijat să trimit după lemnele ce ne-au fost repartizate. Dacă știam din timp...

— Atunci, primește-ne la școală. Acolo ai săli încălzite.

— Cu dragă inimă, dar în școală sînt cursuri și dimineața, și după masă...

— Ei, dacă n-am unde să deschid cursurile, nu le mai deschid! — și-a spus Catană. Eu mi-am făcut datoria. Sînt acoperită.

Dar iată că tovarășul Gheorghe Ispas, președintele sfatului popular, n-a fost de aceeași părere și a pus totuși la dispoziția cursului o sală. Lecția se va desfășura aci, la sfat, într-un birou mare, luminat și bine încălzit... Ba președintele a îndemnat și deputații să-și dea concursul la mobilizarea oamenilor.

A doua zi, la ora fixată, țăranii muncitori din Plopeni au venit în număr mare la curs. Printre ei se află fruntașii recoltelor bogate Nae S. D. Marin, Androne Călin și Alexandru T. Stan, care de cînd aplică regulile agrotehnice, obțin an de an producții tot mai mari. Au venit și din acei ce pînă acum n-au fost niciodată fruntași în sat: Aurică T. Călin și Coman Ion și alții. Un singur om lipsește: lectora. Dar, iată c-a venit. Fusese plecată pînă la cămin, să-l întrebe pe tov. Nedelcu, dacă nu știe cumva pe unde ar putea fi broșurile trimise de raion pentru cursuri. Catană susținea că i le-a predat lui, Nedelcu zicea că i le-a dat înapoi și tot așa. In cele din urmă, cearta le-a fost curmată de zbîrnîitul telefonului: comunica sfatul popular raional că s-a fixat ca zi de curs pentru tot raionul ziua de joi.

— Și astăzi e vineri! a strigat Catană bucuroasă. Ce ne mai trecem cu firea de pomană să căutăm broșurile? Amînăm cursurile! Ce importanță are c-am convocat atîția oameni? Din moment ce raionul a fixat ziua de joi, cum o să ținem noi prima lecție într-o vineri. Ar fi o mare greșeală, nu-i așa, tovarășe Nedelcu?

Tov. Nedelcu pentru prima dată n-a mai contrazis-o ci a fost de acord cu ea.

Noi, însă, nu putem fi de acord cu atitudinea tov. Catană și nici țăranii muncitori din Plopeni, care au venit cu atîta drag la cursuri, n-o aprobă și cer din partea ei mai mult interes față de buna desfășurare a învățămîntului agricol.

GH. JANGOCIU

Birou de consultații agricole

Colaboratorii Institutului Agronomic din Cluj au luat inițiativa înființării unui birou de consultații agricole, care are ca scop să acorde la cerere asistență agrotehnică colectiviștilor, întovărășiților și țăranilor muncitori cu gospodării individuale, precum și tehnicienilor și inginerilor agronomi din regiunea Cluj și din regiunile învecinate.

Membrii biroului au o calificare superioară în diferite specialități. Solicitatorii pot cere scris sau verbal îndrumări în probleme care privesc cunoașterea și lucrarea solului, aplicarea îngrășămintelor, cultura plantelor de cîmp, cultura legumelor, a viței de vie, a pomilor fructiferi, protecția și ameliorarea plantelor, creșterea și alimentația animalelor, combaterea eroziunii solului și desecarea mlaștinilor, în problemele de mecanizare a lucrărilor agricole și organizare a evidenței în gospodării agricole colective, gospodării agricole de stat și stațiuni de mașini și tractoare.

In afară de consultații și îndrumări, biroul mai primește spre cercetare și analize, probe de sol, plante bolnave pentru determinarea bolii și probe de semințe de legume pentru determinarea calității lor.

In cazuri speciale, membrii biroului se deplasează pe teren pentru cercetarea diferitelor probleme agricole și dau îndrumări la fața locului.

Bilanț al unei activități rodnice

In ziua de 30 noiembrie, a.c., în cadrul unei ședințe de producție, Direcția Generală a Gospodăriei Silvice din Ministerul Agriculturii și Silviculturii a analizat activitatea desfășurată în primele 3 trimestre ale anului 1955. La ședință au participat colectivele de conducere ale Direcțiilor regionale silvice și ale Institutelor de proiectări și cercetări silvice .Tov. locțiitor al ministrului Agriculturii și Silviculturii, ing. Ludovic Negrea, a prezentat darea de seamă asupra lucrărilor efectuate. Din aceasta a rezultat că la împăduriri s-au realizat și depășit sarcinile pe întreg anul 1955; lucrările de ameliorare a terenurilor degradate și corecția torenților s-au realizat în procent de 113%, planul de producție în procent de 130%, producția bunurilor de larg consum cu 129%, produse accesorii ale pădurilor cu 109%, iar produse vînătorești cu 134%.

Tov. C. I. Popescu, ministrul Agriculturii și Silviculturii, a arătat participanților sarcinile ce le revin în viitor, precum și măsurile importante care trebuie să fie aplicate în acest scop.

Din discuțiile purtate, s-au tras concluzii privind munca de viitor și, în numele Direcțiilor regionale silvice, delegații acestora și-au luat numeroase angajamente în cinstea celui de al II-lea Congres al Partidului Muncitoresc Romîn.

Timpul probabil pentru zilele de 10, 11 și 12 decembrie

Vreme la început caldă, apoi în curs de răcire. Cerul va fi mai mult noros în partea de nord-vest a țării. Vor cădea ploi slabe și intermitente, îndeosebi în Moldova și Transilvania. In munții din nordul țării va cădea lapoviță și ninsoare. Vîntul va sufla potrivit, pînă la tare, dinspre nord-vest. Temperatura în scădere mai accentuată la sfîrșitul intervalului. Minimele vor oscila între minus 5 grade la plus 5 grade, iar maximele între 0 grade și 10 grade. Solul va fi umed în toată țara și înghețat la suprafață, mai ales către sfîrșitul intervalului.

Pe hîrtie – da, în realitate – ba

Cîteva observații în legătură cu îndeplinirea planului însămînțărilor de toamnă în regiunea Suceava

Condițiile de climă din vara aceasta, cu multe ploi și temperatură scăzută, au făcut ca vegetația culturilor să întîrzie. Ca urmare, campania agricolă de vară s-a prelungit, în special în regiunile de nord ale țării, pînă pe la sfîrșitul lunii septembrie, aglomerîndu-se astfel muncile de toamnă care trebuiau executate într-o perioadă foarte scurtă.

Și în regiunea Suceava, situația s-a prezentat la fel. Din această cauză, recoltarea culturilor de toamnă a început mai tîrziu decît în alți ani, suprapunîndu-se peste perioada optimă de executare a însămînțărilor. Totodată, recoltele mari obținute la hectar au necesitat executarea unui volum de lucrări mult mai mare decît cel obișnuit.

Pentru a strînge la vreme rodul bogat al ogoarelor, oamenii muncii din satele regiunii Suceava și-au îndreptat atenția în primul rînd spre această acțiune. Faptul acesta a dus însă la o oarecare slăbire a avîntului în muncă în perioada însămînțărilor. Ar fi fost, desigur, firesc ca organele răspunzătoare de bunul mers al lucrărilor agricole în această regiune să sesizeze situația creată și să ia măsurile corespunzătoare, planificînd și organizînd mai bine folosirea forțelor existente în satele regiunii și îndrumînd mai îndeaproape desfășurarea diferitelor munci agricole. Din păcate, însă, lucrurile nu s-au petrecut astfel și acest neajuns se datorește în bună parte și metodei defectuoase care s-a încetățenit în practica unor organe în ce privește îndrumarea și controlul executării lucrărilor agricole. In loc să desfășoare o muncă vie, concretă și operativă pe teren, ținînd permanent seamă de situația reală, aceste organe au început să „grăbească" ritmul lucrărilor... pe hîrtie, umflînd datele și informînd greșit organele regionale și centrale asupra desfășurării însămînțărilor de toamnă.

Dacă cercetezi situațiile operative cu privire la mersul însămînțărilor de toamnă, situații aflate la direcția agricolă regională, afli că, în regiunea Suceava, campania de însămînțări, deși începută la mijlocul lunii octombrie, a fost încheiată la 2 noiembrie. In această perioadă, s-au însămînțat aproape 140.000 de hectare și au fost arate adînc nu mai puțin de 20.000 de hectare. Se pune însă întrebarea: cum de s-a putut efectua în această perioadă un volum atît de mare de lucrări, cînd cu forțele existente în regiune nu se poate atinge — așa după cum rezultă din scripte — o viteză zilnică de lucru mai mare de 9.090 ha?

Răspunsul la această întrebare ni-l vor da faptele izvorîte din analiza concretă a situației de pe teren, fapte care arată că între situația scriptică și realitatea de pe teren există nepotrivire și anume: în timp ce pe hîrtie planul însămînțărilor a fost realizat încă de la 2 noiembrie, pe cîmp, țăranii muncitori au însămînțat după această dată, pînă mai zilele trecute, mii de hectare. Numai în raionul Dorohoi, de pildă, așa cum înșiși conducătorii raionului recunosc, s-au însămînțat după data de 2 noiembrie peste 2.000 ha. Chiar în raionul Botoșani, care la 2 noiembrie raportase regiunii îndeplinirea planului în proporție de 100,7 la sută, s-au însămînțat după această dată peste 3.000 ha. De altfel, în aceste raioane, ca și în altele, nici la 27 noiembrie planul însămînțărilor de toamnă nu era îndeplinit. E de ajuns să arătăm că, în realitate, în raionul Botoșani, pînă la 27 noiembrie se însămînțase mai puțin decît prevedea planul cu peste 1.000 ha.

Dat fiind această situație, este firesc să ne întrebăm: a fost oare îndeplinit planul însămînțărilor pe regiune la data cînd s-a încheiat campania? Desigur că nu. Acest răspuns este confirmat de faptul că, după 2 noiembrie, dată cînd campania însămînțărilor a fost declarată ca terminată, s-au mai însămînțat multe mii de hectare, iar ultima verificare arată că, la 27 noiembrie, pe întreaga regiune mai existau aproape 2.000 de hectare, prevăzute în plan, neînsămînțate.

De ce s-a ajuns la această stare de lucruri în regiunea Suceava? In primul rînd, pentru că întocmirea situațiilor periodice asupra lucrărilor efectuate nu s-a făcut pe tarla, la locul de muncă, și în urma unei verificări serioase a stadiului în care se găseau lucrările, ci s-au luat ca bază declarațiile cetățenilor, care în multe cazuri n-au corespuns realității. De pildă, chiaburul Eugen Zuzu din comuna Brăești, raionul Dorohoi, a declarat la 20 octombrie că a însămînțat 3,75 ha. In realitate, el nu însămînțase nici pînă la 2 noiembrie decît 1,25 ha și nimeni de la sfatul popular nu a căutat să-i tragă la răspundere pentru tărăgănarea nejustificată a lucrărilor de însămînțări. Și asemenea exemple, care ilustrează superficialitatea unor organe agricole și de stat față de controlul lucrărilor și întocmirea situațiilor privind mersul însămînțărilor, pot fi găsite și în alte comune.

Dar ceea ce este și mai grav e faptul că în unele locuri, organele locale, văzînd că ritmul lucrărilor este destul de încetinit, au început, întîi în mai mică măsură, apoi din ce în ce mai mult, să umfle cifrele. Acest lucru s-a făcut atît la întocmirea situațiilor pe circumscripții, cît și la a celor pe comune, iar în unele cazuri, chiar pe raioane. In comuna Broscăuți, raionul Dorohoi, de pildă, după cum reiese din datele prezentate de responsabilii de circumscripții, s-au însămînțat în zilele de 23 și 24 octombrie, 88,20 ha. In scriptele aflate la secția agricolă a sfatului popular raional apar ca însămînțate în acele zile 310 ha. Este evident că cifrele au fost umflate. De altfel, acest lucru este confirmat și de tov. Mihai Popescu, secretarul comitetului executiv al sfatului popular din această comună, ca și de alți tovarăși, ca Dumitru Oboroceanu, președintele sfatului popular din comuna Răchiți, raionul Botoșani, etc., care au recunoscut că au umflat cifrele pentru că știau că lucrul acesta se practică și în alte comune.

Trebuie spus că la încetățenirea acestui sistem de lucru foarte defectuos au contribuit din plin înseși organele de stat și agricole regionale și raionale, care n-au folosit în mod just mijloacele de stimulare a fruntașilor și, în special, pe cele de criticare a celor codași. Astfel, atît la înmînarea steagului de fruntaș, cît și la a celui de codaș pe raioane și comune, nu s-a verificat situația reală de pe teren, ci numai cea scriptică. Aceasta a dus la goana după laude și cifre cît mai mari. E semnificativ în această privință următorul exemplu din raionul Dorohoi: la data de 24 octombrie, steagul de codaș era deținut de comuna Văculești, care avea realizat 52 la sută din plan. Comuna Brăești realizase pînă la aceeași dată 64 la sută din planul de însămînțări. După 2 zile, deci la 26 octombrie, comuna Văculești a comunicat raionului că a îndeplinit planul în proporție de 77 la sută, ceea ce însemna că în acest timp a realizat 25 la sută din plan — lucru imposibil de realizat dacă ținem seama de volumul de lucrări pe care-l reprezintă procentul de 25 la sută din plan. In acest timp, comuna Brăești, care a comunicat raionului situația reală, a ajuns la 67 la sută. In urma acestui fapt, steagul de codaș de la comuna Văculești a fost trecut pe nedrept comunei Brăești. Organele locale din Brăești, văzîndu-se nedreptățite, au aplicat și ele aceeași „metodă", comunicînd raionului la data de 28 octombrie o depășire a planului de însămînțări cu 7 ha. Astfel, comuna a scăpat de steagul de codaș.

Tendința de a umfla cifrele s-a manifestat și la direcția agricolă regională. In ziua de 10 octombrie, direcția a comunicat Ministerului Agriculturii și Silviculturii că în regiune s-au însămînțat 16.292 ha. In situația existentă la regiune, se poate însă vedea că la data de 11 octombrie se însămînțaseră doar 13.984 ha. Alt exemplu: la data de 20 octombrie, s-a comunicat ca însămînțată suprafața de 74.777 ha, în timp ce în scriptele regiunii în dreptul datei de 21 octombrie figurează cifra de 69.050 ha.

Sistemul acesta defectuos de muncă a dăunat foarte mult bunei desfășurări a lucrărilor de însămînțări în regiunea Suceava. Terminarea completă (pe hîrtie) a campaniei de însămînțări a creat o stare de autoliniștire pentru organele de stat și agricole, în frunte cu tov. D. Axinte, vicepreședinte al comitetului executiv al sfatului popular regional și tov. M. Șerbănescu director al Direcției agricole regionale care după 2 noiembrie nu s-au mai preocupat de această problemă decît în foarte mică măsură. In aceeași stare de autoliniștire a căzut și Direcția generală a agriculturii din Ministerul Agriculturii și Silviculturii, care a luat situația drept reală și nu s-a mai interesat de mersul însămînțărilor în această regiune. La aceasta a contribuit în mare măsură și împuternicitul Ministerului, tov. ing. Ion Ițcuș, care a muncit superficial în timpul îndrumării și controlului pe care a fost trimis să le facă în regiunea Suceava.

Mulți țărani muncitori din cuprinsul regiunii Suceava au continuat lucrările de însămînțări și după ce conducătorii regiunii, amețiți de jocul cifrelor umflate, nereale, au decretat în mod birocratic campania însămînțărilor ca terminată. Fără îndoială, însă, că munca lor ar fi fost mult mai spornică, ritmul însămînțărilor ar fi fost mult mai viu, dacă ar fi avut sprijinul permanent al organelor agricole și de stat, dacă aceste organe nu s-ar fi încurcat în ițele birocratismului, acoperind realitatea cu cifre nereale.

Este de la sine înțeles că asemenea metode nu sînt menite să contribuie la rezolvarea greutăților care se ivesc în muncă, la înfăptuirea cu succes a sarcinilor importante care stau în fața oamenilor muncii din satele regiunii Suceava. De aceea, organele care răspund de bunul mers al lucrărilor agricole în această regiune, sfatul popular regional și Direcția agricolă regională, au datoria să analizeze cu toată seriozitatea această stare de lucruri și să ia măsurile ce se impun pentru a pune capăt practicării unui astfel de sistem de muncă. Lucrul acesta este cu atît mai necesar, cu cît în regiunea Suceava există pericolul ca asemenea practică să se folosească și acum, în timpul executării arăturilor adînci.

Direcției respective din Ministerul Agriculturii și Silviculturii îi revine, de asemenea, sarcina de a analiza în mod foarte temeinic cauzele care au dus la această stare de lucruri și să ia măsuri pentru ca astfel de situații să nu se mai întîlnească nici în regiunea Suceava și nici în alte regiuni ale țării.

V. CAZACU și GH. LEU

Răsplata muncii unite și sîrguincioase

Joi, săptămîna trecută, pe la vremea prînzului, în sala cea mare a gospodăriei colective „Ceapaev" din comuna Basarabi, au început să se adune zeci de colectiviști îmbrăcați în straie de sărbătoare. In scurtă vreme, sala se umplu de lume, devenind neîncăpătoare. Toți colectiviștii și mulți oaspeți din comună țineau să fie prezenți la această adunare deosebită...

Pentru membrii gospodăriei colective din Basarabi ziua aceasta nu este o zi ca oricare alta, ci o zi de adevărată sărbătoare: acum se face împărțirea definitivă a veniturilor.

Și în acest an bilanțul muncii este deosebit de rodnic. Recoltele strînse de colectiviști de pe tarlalele lucrate cu tractoarele și mașinile S.M.T.-ului Castelu și după recomandările științei agrotehnice sînt cu mult mai mari decît cele obținute de către țăranii muncitori cu gospodării individuale.

Niculae Moise și ceilalți „individuali" prezenți în sală urmăresc cu încordată atenție cuvintele lui Ismail Mustafa, președintele gospodăriei, care citește darea de seamă cu privire la realizările din acest an ale colectivei: 2.000 kg griu, 2.400 kg porumb, 1.900 kg ovăz, 2.100 kg mazăre în medie la hectar...

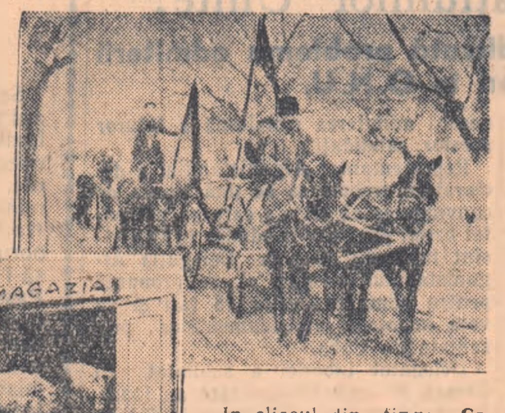
— Ia te uită aici, ce diferență, își șoptește Niculae Moise, vecinului său Ion Neagu, arătîndu-i carnetul pe care notase cifrele. La noi, la individuali, producția medie la griu a fost de numai 970 kg la hectar, la ovăz mai mică decît aceea dobîndită de colectiviști cu aproape 1.200 kg, la porumb cu 400 kg... Ce zici de asta?

— Ce să zic, răspunde Ion Neagu. Se vede limpede că una-i cînd muncești laolaltă cu ajutorul mașinilor pe tarlale mari și alta-i cînd lucrezi pămîntul de unul singur și după cum poți, așa cum facem noi...

Cei prezenți ascultă mai departe.

„... astăzi gospodăria noastră se mîndrește cu un puternic sector de creștere a animalelor: 22 de vaci mulgătoare și 27 de viței, 50 de porci, 15 scroafe fătătoare, o turmă de aproape 600 de oi, 320 păsări, o stupină cu 23 stupi, crescătorie de iepuri etc".

O importantă ramură de producție s-a arătat a fi și legumicultura. 45.130 kg varză, 22.573 kg roșii, 6.182 kg ceapă, atît au cules la hectar în acest an grădinarii gospodăriei. De aici reese ca în decursul acestui an care se apropie de sfîrșit, gospodăria a făcut mari pași înainte pe calea dezvoltării economice.

In clișeul din stînga: Colectivistul Izet Ibram, ajutat de fiul său Tacredin și de alți colectiviști, încarcă la magazia gospodăriei colective produsele primite.

In clișeul de sus: In drum spre casă cu carele încărcate de bucate.

Colectiviștii din Basarabi se pot mîndri pe bună dreptate cu cîștigurile bănești realizate anul acesta de gospodăria lor prin valorificarea diferitelor produse agricole. Așa bunăoară, din valorificarea unor însemnate cantități de lînă, lapte, brînză și ouă, gospodăria a realizat un venit bănesc de peste 82.000 lei, din vînzarea animalelor tinere (purcei și miei) 45.000 lei, din cultura plantelor de cîmp 71.800 lei, iar de pe urma grădinii a cîștigat aproape 50.000 lei. Veniturile acestea au dat posibilitate gospodăriei să împartă membrilor colectiviști, pînă acum, cîte 4 lei la fiecare zi-muncă și totodată să-și mărească fondul de bază cu încă 43.000 lei.

Cu și mai mare atenție ascultă cei prezenți cînd președintele arată ce cantitate de produse se cuvine colectiviștilor pentru o zi-muncă: 5 kg grîu, 8,500 kg porumb, 1,800 kg ovăz, 1,550 kg floarea-soarelui, mazăre, fasole, varză, ceapă, cartofi, lînă, brînză etc.

„Cei mai mulți dintre colectiviștii harnici, se aude glasul președintelui, care au participat zi de zi la muncă, vor duce acasă și în acest an care întregi cu produse și sume frumoase de bani. Așa este de pildă, Izet Ibram, care, împreună cu o fată și un băiat, a făcut pînă la 15 noiembrie 766 zile. Lui i se cuvin deci în total 17.811 kg de diferite produse din care numai boabe 12.256 kg. Și ca Izet mai sînt mulți colectiviști. Abdula Calila cu 630 zile-muncă, Bari Lati, îngrijitor la vaci, care singur a efectuat 450 zile-muncă, Gheorghe Munteanu cu 406 zile-muncă și alții".

Cînd și-a auzit numele, Gheorghe Munteanu se plecă la urechea nevestei și-i spuse, destul de tare:

— Mîine dăm o fugă la Constanța să ne cumpărăm aparatul acela de radio pe care l-am văzut săptămîna trecută.

— Mă gîndesc să iau și niște haine de iarnă pentru copii, răspunse ea, zîmbind.

Discuția fu auzită și de către Niculae Moise, care trăgea cu urechea.

— Măi să fiu al naibii, îi spuse el lui Neagu Ion. Păcat că nevastă-mea n-a vrut să vină și ea. Dar, las-că-i spun eu. Și dacă pînă-ncepe anul viitor n-o să intrăm în colectivă să nu-mi mai zici pe nume.

N. IANCU

Consfătuire a fruntașelor în cultivarea legumelor și creșterea păsărilor

La Oradea a avut loc duminică prima consfătuire a femeilor din regiune, fruntașe în cultivarea legumelor și creșterea păsărilor.

In întrecerea care se desfășoară în regiunea Oradea pentru titlul de „gospodină fruntașă în creșterea păsărilor și cultivarea legumelor" au participat 770 de femei din regiune. Aplicînd în practică cele învățate la cursurile agrozootehnice și datorită sfaturilor agronomilor s-au obținut succese de seamă în acest domeniu.

La gospodăria agricolă de stat Salonta, de pildă, echipele conduse de Izsek Iuliana și Szalkai Rozalia au obținut o producție de 30.000 kg. de roșii la hectar, 42.000 kg. de varză și aproape 50.000 kg. de varză de toamnă, depășind prevederile planificate cu 140 la sută. Brigadiera Rozalia Mușlinschi de la gospodăria de stat Oradea a crescut peste sarcina de plan 20.000 pui de găină.

Exemplul colectivistelor și al muncitoarelor din gospodăriile de stat a fost urmat cu însuflețire și de alte gospodine din regiune. Fruntașe în această acțiune sînt țărăncile muncitoare din Salonta.

Analizînd posibilitățile existente în regiune, consfătuirea a adoptat un plan de măsuri în vederea dezvoltării creșterii păsărilor și a cultivării legumelor în anul 1956. Sectorul legumicol va crește cu 20 la sută față de anul trecut, iar efectivul de păsări pe regiune cu 20 la sută.

La sfîrșitul consfătuirii s-au înmînat diplome de onoare fruntașelor pe regiune în creșterea păsărilor și cultivarea legumelor.

(Agerpres)

In întrecere pentru achitarea cotelor

Țăranii muncitori din satele regiunii Oradea au hotărît în numeroase adunări obștești să întîmpine cel de al II-lea Congres al P.M.R. prin achitarea la vreme a tuturor îndatoririlor față de stat. In raionul Beiuș, unde întrecerea patriotică pornită pe circumscripții și grupe de case se desfășoară cu însuflețire, în majoritatea satelor și comunelor planul de colectare a produselor vegetale și animale a fost îndeplinit în proporție de peste 95 la sută. In fruntea întrecerii s-au situat țăranii muncitori din comunele Roșia, Pietroasa, Drăgești, Finiș, Gridișeni, Cimpani care își predau în aceste zile ultimele cantități de produse vegetale și animale, prevăzute în planul de colectare pe anul acesta.

In regiunea Oradea, planul de colectare a fost realizat pînă în prezent în proporție de aproape 95 la sută la grîu, 85,3 la sută la porumb, iar la cartofi, floarea-soarelui, alte boabe, lînă, carne și lapte între 85 și 97 la sută.

Își valorifică produsele prin cooperativă

Cu fiecare zi crește numărul țăranilor muncitori din comuna Cîrja, raionul Murgeni, care-și valorifică surplusul de produse agricole prin I.C.S. „Recolta" și prin cooperativă. De curînd, o serie de țărani muncitori, printre care Chiosa Nicolae, Toader Stanciul și alții, au vîndut întreprinderii „Recolta" sute de kilograme de grîu, secară și alte cereale. Țăranul muncitor Vasile Harea, de pildă, a vîndut cantitatea de 237 kg de secară.

In același timp, numeroși țărani muncitori au valorificat păsări, ouă și alte produse, realizînd astfel venituri însemnate. De pildă, țăranii muncitori Stoica Gheorghe și Nichita Vasile au valorificat într-o singură lună, primul peste 50 kg de păsări vii, iar al doilea 45 kg de păsări vii.

Nicolae Donose
Corespondent

Ne vorbesc fruntașii recoltelor bogate

2800 kg grîu la hectar

„Omul, cît trăiește, tot învață" spune o vorbă din bătrîni. Zicala aceasta mi se potrivește de minune. Deși fac plugărie de mai bine de 40 de ani, caut să nu lipsesc de la conferințele pe care le țin agronomii la căminul cultural, ba, de vreo cîțiva ani, am început chiar a citi cărți agrotehnice.

Am învățat astfel multe lucruri folositoare: să pregătesc mai bine pămîntul și să-l gunoiesc, cînd să semăn fiecare plantă, cum să îngrijesc culturile și multe altele.

Ținînd seama în munca mea de cele învățate, am avut recolte din ce în ce mai bogate. Iată, de pildă, cum am lucrat eu de am strîns vara aceasta, de pe 1,45 ha, mai bine de 4.000 kg de grîu de toamnă.

Am ales un teren pe care-l avusesem cultivat cu porumb. In acest teren, îngropasem sub brazdă gunoi de grajd. Pentru a putea să pregătesc din timp terenul în vederea semănatului, am tăiat porumbul cu coceni cu tot și l-am cărat imediat de pe loc. O dată locul curățat, am trecut la arat. Arătura am făcut-o la 18—20 cm adîncime, avînd grijă să iau brazdă îngustă, ca să nu scot bolovani. Ascultînd de sfatul tehnicienilor agronomi, am lăsat pămîntul să stea cîteva zile, ca să se așeze. In acest timp, mi-am ales cu grijă sămînța din soiul Tg. Frumos-6, care rodește mai bine în regiunea noastră, am curățit-o la trior și am tratat-o cu porzol.

Semănatul l-am făcut la începutul lunii octombrie, atunci cînd tehnicianul agricol comunal ne-a spus că este timpul potrivit pentru această lucrare, astfel că ploile care cad de obicei prin părțile noastre în a doua jumătate a acestei luni au găsit sămînța în pămînt.

Fiind semănat într-un teren bine pregătit și avînd umezeala trebuitoare, grîul meu a răsărit repede, des ca peria, și a crescut frumos, intrînd în iarnă bine înfrățit. In primăvară, imediat ce s-a zvîntat pămîntul, am mers la cîmp să văd semănătura. Era frumoasă, dar pămîntul prinsese scoarță și se bătătorise. Citind în cărți că prin boronit se distruge scoarța și se afînează pămîntul la suprafață, fapt care ajută mult la păstrarea apei în sol, am grăpat semănătura, deși pînă atunci nu făcusem niciodată această lucrare. Cît de mult ajută boronitul la buna dezvoltare a plantelor mi-am dat seama abia după vreo două săptămîni, cînd m-am dus din nou la cîmp. Grîul meu trecuse de jumătate de metru în înălțime și înfrățise frumos, în timp ce pe ogoarele vecinilor mei Gheorghe Enache și Toader I. Iliescu, care nu-și grăpaseră semănăturile, grîul era mult mai mic.

Deoarece semănasem o sămînță aleasă și curățită cu grijă, cît și datorită faptului că am dat putința plantelor să crească bine, grîul s-a menținut curat de buruieni, nemaifiind nevoie să-l plivesc.

Pe la începutul lunii iulie, cînd boabele erau în pîrgă, am început secerișul. Vremea fiind ploioasă, ca să înlătur pagubele, am legat grîul în snopi și l-am cărat imediat la arie, unde l-am clăit.

La treieriș, cînd am făcut socoteala, s-a văzut că am strîns peste 2.800 kg la ha. Puțini țărani muncitori de la noi au strîns asemenea recoltă de grîu. De altfel, după cum mi-au spus tovarășii de la sfatul popular, producția medie de grîu pe comună a fost de 1.900 kg la hectar.

Și în această toamnă, am semănat grîul la timp și în teren bine pregătit. Pentru a obține însă o producție și mai mare decît anul trecut, sînt hotărît să merg iarna aceasta la toate lecțiile ce se vor ține la cercul agrozootehnic din comuna noastră. Sînt încredințat că voi învăța astfel noi lucruri folositoare, care mă vor ajuta să-mi lucrez și mai bine pămîntul.

ION L. POTUR
țăran muncitor cu gospodărie individuală din comuna Rediu-Tătar, raionul Iași

Cartofi mulți, mari și sănătoși

Cînd m-am apucat să scriu aceste rînduri, în care vreau să arăt foloasele pe care noi, colectiviștii din comuna Palazu Mare, regiunea Constanța, le-am avut aplicînd metoda plantării de vară a cartofilor, mi-au venit în minte cuvintele bătrînului Mihai Zăgăneanu, șef de echipă în brigada legumicolă pe care o conduc eu. Zicea el: „Nu văd, măi tovarășe, cum o să obținem noi cartofi, dacă îi vom planta în vară. Ce cartofi o să fie ăștia?"

Auzindu-l vorbind, tov. Nicolae Barbu, inginerul agronom al gospodăriei noastre colective, i-a explicat încă o dată, cu răbdare, care este rostul plantării de vară a cartofilor.

— Este știut, spunea inginerul agronom, că, în regiunile de stepă, cum este și regiunea noastră, cartofii puși în pămînt primăvara nu au în perioada formării tuberculilor, adică în lunile iulie și august, condițiile necesare pentru a lega tuberculi bine dezvoltați. E prea cald și lipsește umezeala. De aceea, și producțiile sînt mici. Plantîndu-i însă în vară, cartofii ajung să-și formeze tuberculii mai tîrziu, după ce trec căldurile mari și vremea devine mai ploioasă. E limpede, deci, că așa vom obține recolte mari.

Și, după sfatul inginerului agronom, noi am început să pregătim terenul pe care să cultivăm cartofii de vară chiar din toamnă. Terenul fusese dezmiriștit și arat adînc încă din toamnă. Trebuie să spun că, o dată cu arătura adîncă, noi am și îngropat sub brazdă cîte 20 de tone de gunoi la hectar. In primăvară, în luna în care urma să fie plantat, am grăpat locul în lung și în curmeziș, iar pînă la plantarea cartofilor, l-am lucrat cu cultivatorul și boronat, pentru a distruge scoarța și buruienile și a împiedica astfel pierderea apei din pămînt.

Cu aceeași grijă am pregătit noi și materialul săditor. In primăvară, am ales din cartofii pentru sămînță tuberculii cei mai sănătoși și i-am pus la iarovizat într-o încăpere bine aerisită, așezați într-un strat subțire. Am controlat tuberculii în fiecare săptămînă, pentru a înlătura pe cei stricați și pe cei cu colții subțiri. In tot timpul iarovizării cartofilor, am urmărit ca aceștia să fie uniform expuși la lumină, fără ca razele soarelui să cadă pe tuberculi, și să-și păstreze frăgezimea, în care scop i-am întors din cînd în cînd și i-am stropit cu cantități mici de apă.

După terminarea perioadei de iarovizare, cînd tuberculii aveau colți scurți, groși și viguroși, i-am plantat cu atenție, avînd grijă să nu se rupă colții.

Pentru a obține recolte cît mai sporite, noi am amenajat terenul în așa fel, încît cultura să poată fi irigată. Ținînd seama că, anul acesta, ne-am ocupat pentru prima oară de această cultură, noi am irigat-o de 4 ori. Am executat 4 prașile, pentru a distruge buruienile și a ajuta plantele să se dezvolte bine și să lege rod bogat.

Pe la sfîrșitul lunii octombrie, cînd tufele au început să se usuce, am început recoltatul. Am obținut 14.600 kg la ha. Recolta aceasta, obținută prin plantarea de vară, a întrecut cu mult pe cea de 6.000 kg la hectar, producția pe care o realizasem în anii trecuți prin plantarea obișnuită a cartofilor.

Prin plantarea de vară, noi am dobîndit nu numai o recoltă sporită de cartofi, ci ne-am asigurat și un material de sămînță sănătos, cu o putere de producție mult mai mare decît a cartofilor obținuți prin plantarea obișnuită. Din cartofii recoltați, noi am ales pentru sămînță tuberculii potriviți ca mărime, fără urme de răni și sănătoși, pe care i-am depozitat, în bune condiții, în vederea plantării lor în anul viitor.

Noi ne-am convins din proprie experiență că în regiunea noastră plantarea de vară este o metodă sigură pentru sporirea producției de cartofi și de aceea în 1956 o vom aplica pe o suprafață mult mai mare.

N. COSMA
brigadier legumicol la G.A.C Palazu-Mare, regiunea Constanța

Cînd conducerea se culcă pe laurii succeselor...

Anul acesta a fost un an bogat în succese în muncă pentru colectivul de muncitori, tehnicieni și ingineri de la Centrul Mecanic Roșiori. Lucrînd cu hărnicie, colectivul acestui centru mecanic a reușit să-și îndeplinească sarcinile ce-i reveneau din planul cincinal încă de la data de 15 noiembrie, aducînd astfel o contribuție importantă la buna funcționare a parcului de mașini și tractoare din S.M.T.-urile și G.A.S.-urile pe care le deservește.

Se pare, însă, că tovarășii din conducerea acestui centru mecanic au început să se culce pe laurii realizărilor dobîndite. Fiindcă numai așa se explică de ce pînă acum la Centrul Mecanic Roșiori n-au fost luate încă măsuri pentru a se asigura buna desfășurare a lucrărilor de reparații pe timpul iernii, cu toate că încă de acum 3 săptămîni aci au început să sosească motoare și tractoare cărora urmează să li se facă reparații capitale. Faptul că, de exemplu, pentru transporturile grele s-a instalat de curînd o linie decovil și s-a montat o macara mecanică pe un rutier este considerat ca constituind „totul" în cadrul pregătirilor pentru lucrările de reparații din timpul iernii. In perioada ce urmează, însă, la Centrul Mecanic Roșiori — ca și la celelalte centre mecanice din țară — volumul lucrărilor va fi cu mult mai mare decît în primăvară și în vară, iar condițiile ce se cer create, trebuie să fie cu totul altele.

Despre lipsa de grijă pentru crearea de condiții optime în vederea bunei desfășurări a lucrului pe timpul iernii vorbește de la sine faptul că, deși ne aflăm la începutul lunii decembrie, conducerea Centrului Mecanic Roșiori nu a luat măsuri pentru încălzirea atelierelor. In hala de montaj (destul de încăpătoare, de altfel), a fost instalată, ce e drept, o sobă de metal, dar muncitorii lucrează în frig. In atelierul de fierărie nu se poate lucra în condiții optime din cauza fumului care învăluie întreaga încăpere, deoarece aspiratorul de fum este în multe locuri spart. Acoperișul atelierului, ca și acoperișurile halei de demontare a tractoarelor și cel al cantinei, sînt pe alocuri sparte, din care cauză plouă în interior. In sectorul unde se face demontatul tractoarelor și motoarelor și unde se lucrează de obicei în multă umezeală, muncitorilor nu li s-au asigurat cizmele de cauciuc, șorturile și mănușile de cauciuc necesare. Agregatele de sudură electrică nu au fost dotate cu cabluri suficient izolate.

Lipsa de grijă se manifestă și față de pregătirea instalației electrice, de care va fi multă nevoie la executarea diferitelor lucrări în timpul reparațiilor de iarnă. Astfel, de îndată ce intri în oricare din atelierele Centrului Mecanic Roșiori, vezi firele instalației electrice neizolate, înșirate pe toți pereții. La nici unul din heblurile (întrerupătoare electrice) nu există cutii de protecție. Au fost instalate ici, colo, cîteva apărători din carton, însă acestea, nefiind destul de rezistente, s-au și deteriorat.

In atelierul de centricurbat pompele de injecție, de pildă, ca și la rodaj-tractoare lipsește instalația de ventilație, cu toate că în acest scop a fost alocată suma de 2.000 lei. De altfel, pentru tehnica securității muncii au mai fost alocate încă 6.000 lei, sumă ce nu a fost consumată. In sfîrșit, la multe strunguri și alte mașini-unelte lipsesc grătarele de lemn protectoare, muncitorii stînd direct pe ciment.

Centrul Mecanic Roșiori are în planul de fabricație, printre altele și cabine pentru tractoarele K.D. Trebuie arătat că și majoritatea operațiilor la acest reper (montare, sudură etc.) se fac sub un șopron în aer liber.

Este timpul ca tovarășii din conducerea Centrului Mecanic Roșiori, cu sprijinul Direcției Generale S.M.T. și C.M. din Ministerul Agriculturii și Silviculturii, să analizeze în mod serios lipsurile existente și să ia măsurile ce se impun pentru curmarea acestor lipsuri. Numai în felul acesta Centrul Mecanic Roșiori va putea face față cu cinste sarcinilor de plan sporite ce-i revin în iarna care începe.

I. LEȘANU

Scrisori de mulțumire

„Vă mulțumim dragi tovarăși! Mulțumim din toată inima brigăzii a 9-a condusă de tractoristul Petre Hălal care în anul acesta a lucrat pe ogoarele gospodăriei noastre colective". Așa glăsuia scrisoarea colectiviștilor din comuna Mailat sosită de curînd la S.M.T. Felnac, raionul Arad.

Cuvintele acestea dovedesc prețuirea muncii mecanizatorilor brigăzii a 9-a din acest S.M.T., care din primele zile ale toamnei trecute și pînă în prezent au lucrat cu sirg pe ogoarele colectiviștilor din Mailat, ajutîndu-i să obțină cu 265 kg. de grîu și 611 kg. de orz mai mult la hectar decît recolta medie planificată. Recoltele de grîu, orz, porumb și sfeclă de zahăr obținute de colectiviști sînt cu 30—40 la sută mai mari decît ale țăranilor cu gospodării individuale.

Intr-una din zile și la S.M.T. Criș a sosit o astfel de scrisoare. Colectiviștii din comuna Simand anunțau conducerea stațiunii să trimită pe tractoristul Nicolae Crintea pentru a primi din partea colectiviștilor 500 kg. de grîu și 20 kg. de zahăr drept recompensă pentru muncile de calitate efectuate pe ogoarele gospodăriei lor.

In ultimul timp cele 10 S.M.T.-uri din regiunea Arad au primit numeroase scrisori prin care colectiviști, țărani întovărășiți sau cu gospodării individuale mulțumesc mecanizatorilor pentru calitatea lucrărilor efectuate.

In anul acesta S.M.T.-urile din regiunea Arad au acordat o atenție sporită efectuării lucrărilor de calitate, contribuind la obținerea unei producții sporite la hectar.

Mecanizatorii din Arad au efectuat aproape toate lucrările pentru însămînțările de toamnă și arăturile adînci pentru însămînțările de primăvară în cele 136 gospodării agricole colective și 108 întovărășiri agricole. Volumul lucrărilor mecanizate executate de S.M.T.-urile din Arad a crescut anul acesta față de 1951 cu 332 la sută. In prezent S.M.T.-urile primesc sute de cereri din partea noilor gospodării agricole colective, a țăranilor întovărășiți și a celor cu gospodării individuale care vor să-și lucreze ogoarele cu ajutorul tractoarelor și mașinilor puse la dispoziție de către stat.

Despre cointeresarea materială a oamenilor muncii din agricultură în sporirea producției

Cointeresarea materială a oamenilor muncii în rezultatele muncii lor este un principiu de bază al politicii economice a partidului și al statului democrat-popular, o pîrghie principală pentru mobilizarea maselor muncitoare la opera de construire a socialismului. Cointeresarea materială a celor ce muncesc în rezultatele muncii lor reprezintă un mijloc de întărire și dezvoltare a economiei statului democrat-popular, de întărire a alianței dintre clasa muncitoare și țărănimea muncitoare, de obținere a unei înalte productivități a muncii.

V. I. Lenin a formulat teza genială potrivit căreia căile trainice care duc la comunism trebuie construite **„nu nemijlocit pe bază de entuziasm, ci cu ajutorul entuziasmului născut de marea revoluție, pe bază de interes personal, pe bază de cointeresare personală, pe bază de calcul economic..."**

Infăptuirea principiului leninist al cointeresării materiale a oamenilor muncii în rezultatele muncii lor se face în mod conștient, organizat și nu de la sine. Cunoscînd și sprijinindu-se pe cerințele legilor economice obiective ce acționează în socialism, partidul și guvernul iau astfel de măsuri care să ducă la o îmbinare justă a intereselor obștești cu cele personale. In același timp, partidul duce o permanentă muncă educativă pentru a deprinde pe oamenii muncii să pună interesele obștești mai presus decît interesele personale, deoarece, potrivit naturii socialismului, izvorul și fundamentul material al ridicării nivelului de trai al fiecărui om al muncii constă în dezvoltarea continuă a avutului obștesc. Educați și îndrumați permanent de către partid, oamenii muncii din patria noastră, în frunte cu eroica clasă muncitoare, desfășoară o activitate susținută pentru apărarea, întărirea și dezvoltarea proprietății socialiste, pentru întărirea și progresul continuu al economiei noastre naționale.

Formele concrete prin care se realizează cointeresarea materială personală a oamenilor muncii în rezultatele muncii lor se deosebesc în funcție de caracterul relațiilor de producție existente în cele trei sectoare ale economiei noastre naționale: socialist, al micii producții de mărfuri și particular-capitalist. In aplicarea concretă a principiului cointeresării, statul nostru democrat-popular ține seama de legile economice obiective ce acționează în cadrul fiecărui sector în parte, precum și de existența în cadrul sectorului socialist a două forme de proprietate — proprietatea de stat și proprietatea cooperatist-colectivistă.

In cadrul întreprinderilor bazate pe proprietatea de stat, principala formă de înfăptuire a principiului cointeresării materiale a oamenilor muncii în rezultatele muncii lor este salarizarea socialistă. Aici, precum se știe, nivelul salariului este determinat de gradul de calificare a muncitorilor și tehnicienilor, de productivitatea muncii lor, de importanța ramurii respective în ansamblul economiei naționale, de condițiile de muncă etc. Un sistem de retribuție care corespunde mai pe deplin cerințelor legii repartiției după muncă și deci creează o mai puternică cointeresare materială a oamenilor muncii în rezultatele muncii lor este forma salariului în acord și a sistemului premial.

★

Aplicarea principiului cointeresării materiale a oamenilor muncii în rezultatele muncii lor are o deosebită însemnătate în asigurarea unei strînse legături economice între oraș și sat, între industrie și agricultură, în întărirea alianței clasei muncitoare cu țărănimea muncitoare. Ținînd seama de relațiile de producție felurite existente în momentul de față în agricultura țării noastre, de păturile sociale ale țărănimii, partidul și statul democrat-popular urmăresc, prin politica lor economică, creșterea necontenită a producției vegetale și animale, asigurarea anumitor proporții între sectoarele producției agricole și, ceea ce este deosebit de important, victoria deplină a sistemului socialist în această ramură a economiei naționale.

In perioada actuală, aproape 75 la sută din producția de cereale-marfă necesară orașului și industriei socialiste este produsă de țăranii muncitori cu gospodărie individuală. Țăranul muncitor este un producător de mărfuri a cărui gospodărie se bazează pe munca sa proprie și nu exploatează muncă străină. El a primit pămînt cu ajutorul frățesc al clasei muncitoare, este apărat împotriva exploatării chiaburești, este sprijinit prin diferite mijloace să valorifice rezervele de sporire a producției agricole pe care le mai are gospodăria sa. Prin toate acestea, țăranul muncitor este pe deplin cîștigat de partea regimului democrat-popular; el își dă tot mai mult seama de necesitatea contribuției economice pe care trebuie s-o dea la opera de construire a socialismului, de necesitatea alianței sale cu clasa muncitoare. Fiind însă un proprietar particular asupra pămîntului și mijloacelor de producție, țăranul muncitor nu va da surplusul său de produse, de care clasa muncitoare are nevoie, decît pe baza schimbului de mărfuri, prin comerț. Libertatea comerțului și schimbului de mărfuri dintre oraș și sat este forma cea mai potrivită prin care statul democrat-popular îmbină interesele de proprietar particular ale țăranului muncitor cu interesele clasei muncitoare. Această libertate a comerțului, însă, poate contribui la strîngerea legăturilor dintre oraș și sat numai dacă comerțul privat este reglementat și controlat de către stat.

Gospodăria individuală produce atît pentru consum propriu în vederea reluării producției în noul an agricol, cît și pentru schimb. Țăranul muncitor vinde surplusul de produse pe piață, iar cu banii luați cumpără produse industriale de care are nevoie și își acoperă unele cheltuieli bănești ale gospodăriei. Cu cît țăranul muncitor cu gospodărie individuală va produce mai mult și va vinde mai mult, cu atît el își va putea procura mai multe produse de care are nevoie și pe care el nu le produce. In calitatea sa de mic producător de mărfuri, țăranul muncitor caută de obicei să cultive acele plante care-i aduc un cîștig mai mare. Aceasta poate duce la crearea unor disproporții între ramurile agriculturii, făcînd posibilă totodată desfășurarea unei specule nelimitate. Iată de ce este necesar ca statul să-și exercite rolul de regulator pe piața neorganizată, să influențeze economic, prin cantitățile de mărfuri vîndute la prețuri fixe, formarea prețurilor pe piața neorganizată, să stimuleze dezvoltarea acelor culturi de care economia națională are nevoie.

Prin măsurile de cointeresare materială și prin sprijinul dat pe linia producției, statul îl ajută pe țăranul muncitor cu gospodărie individuală să producă nu numai cît mai mult și ceea ce este necesar economiei naționale, ci să-și valorifice o parte cît mai mare a producției sale marfă prin întreprinderile și organizațiile de stat și cooperatiste, adică să asigure sporirea fondului centralizat de produse agricole al statului. Or, aplicarea principiului cointeresării materiale contribuie la sporirea cantităților de produse agricole în mîna statului, cu ajutorul cărora acesta aprovizionează industria și populația orașelor, executîndu-și totodată rolul de regulator pe piața neorganizată împotriva speculei și a fluctuațiilor de prețuri.

Statul democrat-popular dă posibilitate țăranului muncitor să-și vîndă surplusul de produse agricole, după îndeplinirea obligațiilor către stat, fie unităților din sectorul socialist la prețurile stabilite de stat, fie pe piața neorganizată.

Statul democrat-popular cointeresează gospodăriile agricole colective, pe țăranii întovărășiți, pe țăranii muncitori cu gospodării individuale în sporirea producției agricole și la intensificarea schimbului între oraș și sat prin politica fiscală, prin colectări etc., precum și prin asemenea forme de legătură între industria socialistă și producția agricolă cum sînt contractările, achizițiile, comerțul de întîmpinare.

Potrivit hotărîrilor Plenarei C.C. al P.M.R. din august 1953, s-au luat o serie de măsuri pentru îmbunătățirea sistemului de contractare și achiziții de animale și produse animale, legume, fructe și struguri de masă, plante tehnice și sfeclă de zahăr. Aplicarea acestor măsuri mărește cointeresarea materială a țărănimii muncitoare în sporirea producției animale și vegetale, pentru dezvoltarea schimbului între oraș și sat. Producătorii agricoli care își valorifică produsele lor prin contractări se bucură de serioase avantaje economice. Incheind contracte cu statul pentru creșterea și îngrășarea de animale, pentru livrarea de produse animale, de plante tehnice, legume, fructe, struguri etc., contractanții primesc avansuri, credite pentru producție în condiții avantajoase, animale de prăsilă, prețuri progresive, îngrășăminte chimice, semințe de soi, material săditor etc. Totodată, ei beneficiază de unele reduceri din cotele obligatorii de cereale, carne și lapte și au dreptul de a cumpăra prin comerțul de întîmpinare la prețuri avantajoase o serie de mărfuri industriale de care gospodăria țărănească are mare nevoie.

De exemplu, țăranul muncitor Alexandru Perdea din comuna Vîlcele, regiunea Cluj, contractînd și livrînd statului o bovină la greutatea de 620 kg, a primit suma de 3.750 lei. In afară de bani, țăranul muncitor Alexandru Perdea a avut dreptul de a cumpăra la preț de stat un kilogram și jumătate de talpă, 3,5 fuse de piele pentru încălțăminte, precum și alte mărfuri în valoare egală cu 10 la sută din banii primiți. El s-a mai bucurat și de o reducere de 45 kg din cota obligatorie de carne și 125 kg din cota obligatorie de porumb.

Pentru gospodăriile colective care încheie contracte cu statul pentru îngrășarea și vinderea de animale se prevăd avantaje suplimentare, ca, de pildă, majorarea prețului de contractare cu 10 la sută, iar întovărășirile și asociațiile simple de producție beneficiază de o majorare a prețului cu 5 la sută.

De pe urma veniturilor însemnate realizate prin livrarea de animale către stat, numeroase gospodării agricole colective printre care cea din comuna Păstrăveni, raionul Tîrgu Neamț, cea din comuna Baba Ana, regiunea Ploești, și altele, și-au cumpărat autocamioane pe care le folosesc la diferitele transporturi în cadrul gospodăriei.

Pentru a ilustra cum se reflectă principiul cointeresării materiale a țăranilor muncitori în sporirea producției agricole pe baza sistemului de contractare, să luăm un exemplu privitor la contractarea de produse vegetale. Astfel, la contractările de sfeclă de zahăr pe termen lung sînt prevăzute prețuri mai mari. Dacă contractul pentru sfeclă de zahăr a fost încheiat pe un an, s-a stabilit un preț de 2.500 lei pentru 10 tone. Pentru cei ce încheie contracte individuale pe termen mai lung (2—3 ani), prețul este stabilit la 3.000 lei pentru fiecare 10 tone de sfeclă de zahăr, cu condiția ca suprafața însămînțată să fie de cel puțin un hectar. Pe lîngă aceste avantaje, producătorii primesc 50 kg. de zahăr pentru 10 tone de sfeclă predată, 25 kg de sămînță de sfeclă de zahăr la hectar, ajutor în procurarea de îngrășăminte, scutiri de cote și impozite pentru suprafața însămînțată, credite și alte avantaje.

Astfel, colectiviștii din comuna Ideciu de Sus, raionul Reghin, cultivînd anul acesta cu sfeclă de zahăr o suprafață de 6 ha au obținut o producție medie de 43.200 kg sfeclă la hectar. Livrînd întreaga cantitate fabricii de zahăr, ei au primit în schimb 64.800 lei precum și 2.592 kg zahăr. De asemenea ei au mai putut cumpăra la preț de stat cantitatea de 80 tone borhot de sfeclă. Dornici să-și sporească veniturile gospodăriei lor, colectiviștii au încheiat de curînd cu fabrica de zahăr un contract pe termen lung pentru a cultiva în anul viitor sfecla de zahăr pe o suprafață de 10 ha.

Datorită faptului că și la această cultură sînt prevăzute avantaje su-

(Continuare în pag. a IV-a)

Plecarea din Birmania a tovarășilor Bulganin și Hrușciov

RANGOON 7 (Agerpres). — TASS transmite: La 7 decembrie N. A. Bulganin, președintele Consiliului de Miniștri al U.R.S.S. și N. S. Hrușciov, membru al Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S., au părăsit Rangoonul, plecînd spre India pe bordul unui avion sovietic special.

N. A. Bulganin, președintele Consiliului de Miniștri al U.R.S.S. și U Nu, primul ministru al Uniunii Birmane, au rostit cuvîntări.

Cuvîntarea lui N. A. Bulganin

Domnule prim ministru! Prieteni! Domnilor!

Părăsim țara dumneavoastră prietenoasă și ospitalieră, ducînd cu noi impresii de neuitat despre admirabilul dvs. pămînt și minunatul dvs. popor.

Am avut posibilitatea să simțim personal pulsul vieții politice și economice a Birmaniei, care s-a eliberat din robia colonială și a pășit pe calea dezvoltării independenței. Vom păstra întotdeauna în inimile noastre sentimentele sincere și calde de prietenie pe care gloriosul popor birman le nutrește față de poporul sovietic.

Vizitînd orașe și localități din Birmania am văzut că toate năzuințele poporului birman sînt îndreptate spre întărirea economiei sale, a independenței sale naționale. Nu ne îndoim că poporul birman iubitor de muncă va învinge toate greutățile din calea muncii pașnice, constructive.

Părăsind țara dvs., constatăm cu bucurie că contactul personal dintre guvernele noastre este foarte rodnic și duce la lărgirea continuă a înțelegerii între popoarele noastre. Vizita primului ministru U Nu în Uniunea Sovietică a constituit începutul acestui contact, care s-a întărit și mai mult în urma vizitei noastre aici.

In timpul vizitei noastre la Rangoon am avut întrevederi și convorbiri plăcute cu președintele dr. Ba U, cu domnul Nu și cu alți conducători ai Uniunii Birmane. Aceste convorbiri au fost foarte utile. Ele s-au desfășurat într-un spirit de cordialitate și înțelegere deplină. La 6 decembrie am semnat o declarație comună în care sînt expuse vederile noastre în problemele care prezintă un interes comun pentru Birmania și Uniunea Sovietică și vederile generale asupra unor probleme internaționale urgente.

Declarația noastră comună este un document important, care marchează o treaptă nouă în relațiile dintre țările noastre. Acest document va sluji desigur cauzei consolidării păcii atît în Asia, cît și în lumea întreagă.

Vă mulțumim domnule prim ministru pentru grija manifestată față de noi și pentru primirea frățească. Vă rog, scumpul nostru prieten, să transmiteți recunoștința noastră cordială poporului birman, președintelui Uniunii Birmane, guvernului dvs. pentru ospitalitatea și primirea călduroasă făcută nouă în țara dvs.

Trăiască prietenia și colaborarea dintre Uniunea Sovietică și Birmania!

Trăiască gloriosul și harnicul popor birman!

La revedere!

„Tuatome"! („La revedere" în limba birmană — N.R.)

Cuvîntarea primului ministru U Nu

Domnule prim ministru, tovarășe Hrușciov, prieteni!

Acum cînd excelențele voastre și persoanele care vă însoțesc părăsesc Rangoonul, îngăduiți-mi să vă exprim încă odată, în numele guvernului și poporului Uniunii Birmane, profunda satisfacție și recunoștința pe care o încercăm în legătură cu vizita dvs. în țara noastră.

Vizita de bunăvoință pe care excelențele voastre au făcut-o țării noastre și calda primire care vi s-a făcut aici arată clar că țări cu sisteme politice și economice diferite pot trăi nu numai în pace, ci și în strînsă prietenie și înțelegere. In urma vizitei excelențelor voastre au fost puse baze trainice pentru stabilirea unor relații de prietenie și pentru intensificarea schimbului economic și cultural între cele două țări ale noastre.

In numele guvernului și poporului Uniunii Birmane îngăduiți-mi să exprim excelențelor voastre recunoștință cordială pentru darul dv. — avionul „Iliușin", de care ne vom aminti întotdeauna cu recunoștință.

Urez excelențelor voastre și persoanelor care vă însoțesc drum bun și întoarcere fericită în marea dv. țară. Ingăduiți-mi ca în numele guvernului și poporului Birmaniei să vă rog să transmiteți conducătorilor și poporului Uniunii Sovietice salutul nostru cel mai prietenesc și cele mai bune urări.

Drum bun, excelențele voastre!

Inainte de plecarea lui N. A. Bulganin și N. S. Hrușciov, pe aeroport a avut loc ceremonia remiterii guvernului birman a darului sovietic — un avion sovietic de tip „Iliușin-14".

Ajutor avantajos oferit de Uniunea Sovietică Birmaniei

RANGOON 7 (Agerpres). — TASS transmite: In conformitate cu principiile colaborării dintre U.R.S.S. și Uniunea Birmană în domeniul economiei, culturii, științei și tehnicii, așa cum s-a arătat în declarația comună a lui N. A. Bulganin, președintele Consiliului de Miniștri al U.R.S.S., N. S. Hrușciov, membru al Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S. și U Nu, primul ministru al Uniunii Birmane, reprezentanții celor două guverne au examinat problemele unui program de dezvoltare a agriculturii și de creare a unor întreprinderi industriale în Uniunea Birmană.

Guvernul Uniunii Sovietice a acceptat să acorde guvernului Uniunii Birmane ajutor și colaborare în elaborarea unui program de dezvoltare a agriculturii, în executarea de lucrări de irigație și în crearea de întreprinderi industriale.

Guvernul Uniunii Sovietice a acceptat de asemenea ca plata să se facă în orez; în cazul cînd cantitățile de orez disponibile nu vor acoperi toată suma, diferența se va plăti tot în natură în rate eșalonate pe mai mulți ani.

Schimb de daruri între guvernele celor două țări

Ca o manifestare de prietenie și stimă față de poporul Uniunii Birmane, N. A. Bulganin, președintele Consiliului de Miniștri al U.R.S.S și N. S. Hrușciov, membru al Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S., au propus în numele guvernului Uniunii Sovietice ca U.R.S.S. să construiască și să utilizeze un institut tehnologic la Rangoon pe care să-l ofere ca dar poporului Uniunii Birmane.

La rîndul lui, premierul U Nu, a oferit Uniunii Sovietice, în numele poporului Uniunii Birmane, orez și alte mărfuri produse în Birmania. In numele poporului Uniunii Sovietice, N. A. Bulganin și N. S. Hrușciov au primit cu recunoștință acest dar.

Conducătorii sovietici s-au înapoiat în India

ASANSOL 7 (Agerpres). — TASS transmite: In cursul zilei de 7 decembrie, N. A. Bulganin și N. S. Hrușciov s-au înapoiat în India după vizita de șase zile în Uniunea Birmană. Avionul i-a adus pe oaspeți la Asansol, unul din centrele din valea fluviului Damodar.

Pe aeroportul din Asansol lui N. A. Bulganin și N. S. Hrușciov li s-a făcut o primire solemnă. Aci au sosit ministrul Industriei al Indiei, N. Kanungo, în calitate de reprezentant al guvernului indian, personalități oficiale din statul Bengalul de vest în frunte cu ministrul principal, Roy. In apropiere de aeroport s-au adunat multe mii de oameni ai muncii din valea fluviului Damodar care au salutat cu căldură pe oaspeții sovietici. De la aeroport N. A. Bulganin și N. S. Hrușciov au plecat cu automobilul la Cittaradja unde se află uzina de stat de locomotive, una din cele mai mari uzine din țară și în apropiere de ea — barajul Mathon de pe fluviul Barakar, unul din cele mai mari baraje din valea fluviului Damodar.

Pentru universalitatea Organizației Națiunilor Unite!

Comitetul politic special discută problema admiterii de noi membri în O.N.U.

NEW YORK 7 (Agerpres). — TASS transmite: La 6 decembrie, Comitetul politic special a reluat discutarea problemei admiterii de noi membri în O.N.U.

In ședința de dimineață a Comitetului au luat cuvîntul reprezentanții R.S.S. Bieloruse, Norvegiei și Salvadorului. Ei au sprijinit proiectul de rezoluție al celor 28 de țări care au propus admiterea în O.N.U. a tuturor celor 18 țări care au înaintat cereri în acest sens.

Delegatul R.S.S. Bieloruse a atras atenția asupra faptului că unii delegați încearcă din nou să explice impasul în care a intrat problema admiterii de noi membri prin existența în Consiliul de Securitate a dreptului de „veto". Aceste referiri, a spus el, sînt lipsite de temei. Toți știu bine că tocmai principiul unanimității în Consiliul de Securitate garantează o atitudine egală față de toate statele în ce privește admiterea lor în O.N.U.

Reprezentantul Indoneziei și-a exprimat speranța că Comitetul și Adunarea Generală vor aproba cu majoritate zdrobitoare proiectul de rezoluție al celor 28 de țări și că Consiliul de Securitate își va îndeplini rolul în același spirit.

Reprezentantul Tailandei s-a pronunțat pentru admiterea în O.N.U. a tuturor celor 18 țări și a chemat pe membrii permanenți ai Consiliului de Securitate „să sprijine sau să înlesnească admiterea simultană a tuturor acestor candidați".

Reprezentantul Afganistanului a declarat că trebuie să se țină seama de convingerea că statele care au prezentat cereri pentru a fi admise în O.N.U., sînt iubitoare de pace. Delegația Afganistanului, a spus el, se pronunță pentru admiterea celor 18 țări și va vota împotriva amendamentelor prezentate de Cuba.

Delegatul Liberiei a subliniat că fiecare din cele 18 țări care au înaintat cereri pentru a fi admise în O.N.U. pot aduce o contribuție prețioasă activității O.N.U.

Reprezentantul Arabiei Saudite a declarat că este de dorit o reprezentanță cît mai largă în O.N.U. în interesul organizației însăși, în interesul cauzei păcii din lumea întreagă, și și-a exprimat speranța că problema admiterii tuturor celor 18 țări va fi rezolvată cu succes în actuala sesiune.

Reprezentanții Yemenului și Etiopiei s-au pronunțat în sprijinul proiectului de rezoluție și pentru admiterea tuturor celor 18 țări.

Reprezentanții statelor Guatemala, Israel, Ecuador, Uruguay, Honduras și Costa Rica au sprijinit de asemenea proiectul de rezoluție al celor 28 de țări. Reprezentantul Israelului a declarat că delegația sa „nu este în măsură să sprijine admiterea tuturor celor 18 state" și a făcut rezerve asupra admiterii în O.N.U. a Iordaniei și Libiei.

Alegerea unui membru nepermanent al Consiliului de Securitate a fost din nou amînată

NEW YORK 7 (Agerpres). — In ședința plenară din 6 decembrie, Adunarea Generală a O.N.U. a votat din nou în problema alegerii unui membru nepermanent al Consiliului de Securitate pe anul 1956.

După opt tururi de scrutin, nici Iugoslavia, nici Filipinele — principalii candidați — nu au reușit să întrunească majoritatea de două treimi necesară pentru alegerea unui membru al Consiliului de Securitate. La ultimul tur de scrutin, Iugoslavia a obținut 25 de voturi, iar Filipinele 29 de voturi.

După închiderea ședinței plenare a Adunării Generale din 6 decembrie nu s-a anunțat data viitoarei ședințe consacrate alegerilor. Președintele Adunării, Jose Maza, a recomandat delegaților să ceară noi instrucțiuni guvernelor lor.

Actualul impas în care se află Adunarea Generală în problema alegerii celui de al treilea membru nepermanent al Consiliului de Securitate, care trebuie să fie ales în cursul actualei sesiuni, se datorește manevrelor delegației S.U.A., care încearcă să strecoare candidatura Filipinelor pe locul care revine țărilor din Europa răsăriteană.

Situația tot mai grea a fermierilor americani

NEW YORK (Agerpres). — Buletinul „Economic Notes" pe luna noiembrie publică date cu privire la situația fermierilor din S.U.A.

Referindu-se la materiale statistice publicate de Consiliul economic de pe lîngă cabinetul președintelui, buletinul scrie că veniturile nete ale fermierilor a scăzut în trimestrul III la 10,2 miliarde dolari anual ceea ce înseamnă cu 5,5% mai puțin decît în trimestrul II și cu peste 11% mai puțin decît în trimestrul I. Acesta este cel mai scăzut nivel al veniturilor fermierilor din ultimii zece ani. In comparație cu anul 1947, veniturile fermierilor — după achitarea impozitelor — au scăzut cu 39%.

Micșorarea veniturilor fermierilor, arată buletinul, se explică printre altele prin reducerea prețurilor produselor agricole. In comparație cu luna februarie 1951, prețurile cu ridicata pe care le plătesc marile societăți la achiziționarea produselor agricole au scăzut cu aproximativ 25%, iar în comparație cu luna august 1954, cu 8%.

Din această cauză datoriile fermierilor cresc. Creșterea datoriilor ipotecare și a altor datorii apasă greu pe umerii fermierilor mai mici.

In primele șase luni ale anului datoriile ipotecare noi ale fermierilor erau de 1,3 miliarde dolari ceea ce înseamnă o creștere cu 300 milioane dolari în comparație cu primul semestru al anului 1954; în medie datoriile ipotecare sînt mai mari cu 1.100 dolari decît în aceeași perioadă a anului trecut. Datoriile neachitate ale fermierilor au crescut considerabil în comparație cu toamna anului 1954. La sfîrșitul lunii iunie, datoriile pe termen scurt și ipotecare erau cu 10% mai mari decît anul trecut. Imprumuturile pe termen scurt, obținute de la băncile comerciale, și alte împrumuturi au sporit cam la fel.

DOLORES IBARRURI împlinește 60 de ani

Se împlinesc 60 de ani de cînd a văzut lumina zilei într-un micut sat din Spania, în familia unui miner, Dolores Ibarruri, cea căreia poporul spaniol avea să-i dea numele „La Passionaria" („Inflăcărata"). Dolores Ibarruri este o eminentă activistă a mișcării muncitorești internaționale, este secretar general al Partidului Comunist Spaniol și vicepreședintă a Comitetului Executiv al Federației Democrate Internaționale a Femeilor.

Din cea mai fragedă tinerețe ea a cunoscut viața grea, mizeria și lupta împotriva nedreptei orînduiri capitaliste. Căsătorită cu un miner, Dolores Ibarruri a avut 6 copii, dintre care 4 au murit din cauza mizeriei. Fiul ei Ruben a murit eroic în 1943 în luptele de la Stalingrad (Ruben Ibarruri a fost unul dintre cetățenii străini care au căpătat permisiunea de a lupta în rîndurile Armatei Sovietice, în semn de omagiu pentru activitatea mamei sale). Lui Dolores Ibarruri nu i-a mai rămas în viață decît fiica ei, Amaya, ea însăși luptătoare pentru pace.

La Passionaria a început să ia parte activă la luptele muncitorimii încă de la vîrsta de 20 de ani. Incepînd din anul 1920, cînd grupul socialist din care făcea parte și ea a aderat la Internaționala a III-a, La Passionaria devine unul din organizatorii de frunte al Partidului Comunist Spaniol. Zece ani mai tîrziu, în 1930, Dolores Ibarruri este aleasă în Comitetul Central, iar începînd din anul 1932, devine membru al Biroului Politic al Partidului Comunist Spaniol. Ibarruri a jucat un rol deosebit de important în lupta dîrză pe care a dus-o poporul spaniol în 1934 împotriva reacțiunii și apoi la crearea frontului popular antifascist în 1935—1936.

Oamenii muncii din întreaga Spanie, au îndrăgit-o pe Ibarruri, luptătoare înflăcărată a revoluției, luptătoare neînfricată pentru cauza muncitorilor și țăranilor, organizatoare neobosită a maselor largi populare. Forța de mobilizare a maselor s-a manifestat puternic la Dolores Ibarruri mai cu seamă în perioada războiului civil din 1936—1939.

Cuvintele pline de avînt ale Passionariei au rămas adînc sădite în inimile poporului spaniol și în sufletele tuturor acelora care au luptat alături de poporul spaniol împotriva fasciștilor și intervenționiștilor italo-germani. „Mai bine să mori în picioare luptînd pentru libertate decît să trăiești ca un rob, în genunchi! Gloanțe împotriva fascismului și dătătoare de putere pentru poporul spaniol au fost cuvintele ei rămase celebre: „Fasciștii nu vor trece!"

Din 1939 Ibarruri se află în emigrație; ea continuă să conducă însă lupta poporului spaniol pentru libertate și democrație. Din 1942, Dolores Ibarruri a fost aleasă secretar general al Partidului Comunist din Spania.

In afară de munca pe care o depune în calitate de conducător al Partidului Comunist Spaniol, Dolores Ibarruri este o neobosită activistă în Frontul Federației Democrate Internaționale a Femeilor. „Fiii noștri trebuie să știe că mamele lor au muncit că le-au dat viață, dar că luptă pentru a o apăra" — a spus ea într-o scrisoare adresată Congresului Mondial al Mamelor. Și ea a adăugat ca un îndemn suprem la lupta pentru apărarea păcii: „Pentru a-ți salva copilul, mamă, lacrimile tale nu sînt de ajuns!... Da, lacrimile mamei nu sînt de ajuns. Dolores reamintește femeilor din întreaga lume și nu numai lor, ea reamintește sutelor de milioane de oameni cinstiți, că lupta pentru a apăra pacea, pentru a nimici pe cei care vor să dezlănțuie un nou război, trebuie luptat cu hotărîre, cu energie mereu sporită.

Poporul nostru îi urează lui Dolores Ibarruri, eminenta activistă a mișcării muncitorești internaționale, mulți ani de viață, ani de muncă rodnică în lupta pentru viitorul poporului spaniol, pentru pacea și fericirea întregii lumi.

Demisia lui Attlee de la conducerea partidului laburist britanic

LONDRA 7 (Agerpres). — După cum anunță agenția France Presse, Clement Attlee, liderul partidului laburist, și-a înaintat demisia de la conducerea partidului, post pe care l-a deținut timp de 20 de ani. In comunicatul dat de fracțiunea parlamentară a partidului laburist se arată că Clement Attlee și-a prezentat demisia în cadrul ședinței acestei fracțiuni, care a avut loc la 7 decembrie. Ședința a fost deschisă de Carol Johnson, secretarul fracțiunii parlamentare laburiste care a dat citire unei scrisori din partea lui Attlee. După aceea a luat cuvîntul Attlee care a arătat că „situația dificilă în care a fost pus prin zvonurile continue cu privire la demisia sa", l-a făcut să-și prezinte imediat demisia. După terminarea ședinței fracțiunii parlamentare Attlee a refuzat să facă vreo declarație asupra motivelor care l-au determinat să demisioneze.

Noul lider laburist urmează să fie desemnat miercurea viitoare. In legătură cu aceasta, agenția France Presse anunță că după toate probabilitățile va fi desemnat H. Gaitskell, unul din actualii fruntași laburiști, fost ministru de finanțe.

Despre cointeresarea materială a oamenilor muncii din agricultură în sporirea producției

(Urmare din pag. a 3-a)

plimentare pentru gospodăriile colective, întovărășiri și asociații de producție, contractările constituie un puternic mijloc de întărire a sectorului socialist din agricultură, de atragere a țăranilor muncitori cu gospodării individuale spre formele de cooperație de producție agricolă.

De multe avantaje, inclusiv dreptul de a cumpăra mărfuri prin comerțul de întîmpinare, se bucură și acei producători agricoli care își valorifică produsele prin achiziții. Valorificarea produselor agricole la cooperative de către țăranii muncitori îi scutesc pe aceștia de a bate drumuri lungi pînă la piețele din orașe, le asigură un preț stabil și avantajos și, totodată, înlesnește aprovizionarea oamenilor muncii de la orașe fără intermediari și speculanți.

Multe cooperative sătești, ca urmare a muncii de lămurire dusă în rîndul producătorilor agricoli, au reușit anul acesta să-și îndeplinească planul de achiziții. Astfel, cooperativele de consum din raionul Medgidia, regiunea Constanța, și-au îndeplinit planul la achiziții pentru anul în curs încă la sfîrșitul celui de al III-lea trimestru. La fel au achiziționat mari cantități de produse agricole peste plan și alte cooperative sătești din regiunile Bîrlad, Craiova, Cluj etc.

Producătorii agricoli care valorifică prin cooperative unele produse agricole, ca grîu, porumb, grăsimi, carne etc., pot cumpăra prin comerțul de întîmpinare o serie de produse industriale de mare importanță pentru gospodăriile țăranilor muncitori, cum sînt: fire de bumbac, tablă galvanizată, cherestea, ciment, țiglă și altele.

Pentru ca prin contractări și achiziții să fie atrasă în fondul centralizat al statului o parte însemnată a producției agricole-marfă, este necesar ca unitățile cooperatiste să-și îmbunătățească necontenit activitatea, să joace un rol tot mai activ în extinderea contractărilor și achizițiilor, să aplice fără greșeli principiul cointeresării materiale.

Potrivit hotărîrilor Plenarei C.C. al P.M.R. din august 1953, s-a îmbunătățit sistemul colectărilor.

Pentru a stimula și cointeresa țărănimea muncitoare în sporirea producției agricole, partidul și guvernul au introdus principiul stabilirii **cotei fixe la hectar după suprafața de teren a gospodăriei.** In acest fel, țăranii muncitori sînt cointeresați să-și lucreze cît mai bine pămîntul, să aplice larg regulile agrotehnice, să-și îngrijească exemplar culturile, deoarece știu că surplusul de produse obținut pe unitatea de suprafață le aparține în întregime. După predarea cotelor, ei îl pot valorifica prin cooperative sau pe piața neorganizată. Totodată cotele obligatorii sînt în așa fel stabilite, încît să stimuleze dezvoltarea ramurilor agriculturii deosebit de importante pentru economia națională.

Cointeresarea materială a țărănimii muncitoare în sporirea producției agricole este mărită și prin punerea în aplicare a sistemului de calculare a impozitului agricol după suprafața de pămînt a gospodăriei și nu după venit, așa cum se făcea înainte. Acum, creșterea producției la hectar nu mai atrage după sine o *sporire a impozitului, ci duce nemijlocit la creșterea veniturilor personale ale producătorilor agricoli.*

Trebuie să subliniem că, în afară de ansamblul de măsuri privind îmbunătățirea aplicării principiului cointeresării materiale, statul acordă țărănimii muncitoare un puternic ajutor material și tehnic, în primul rînd pe linia producției ajutînd-o să sporească rodnicia ogoarelor, să crească cît mai multe animale de rasă, contribuind astfel la îmbunătățirea nivelului de trai al întregului popor muncitor.

In cadrul gospodăriilor colective, cointeresarea materială se realizează pe baza îmbinării juste a intereselor personale ale colectiviștilor cu cele obștești prin repartiția veniturilor gospodăriei în raport cu zilele-muncă prestate de către fiecare colectivist. Ziua-muncă este aici unitatea de măsură a cantității și calității muncii depuse de fiecare colectivist. Pentru ca ziua-muncă să poată fi un mijloc puternic de stimulare a colectiviștilor în ridicarea producției agricole, ea trebuie stabilită pe bază de norme de muncă bine chibzuite. Cu cît colectiviștii vor munci mai mult și mai bine, cu atît va crește avutul obștesc al gospodăriei, cu atît prin urmare, va fi mai mare valoarea zilei-muncă și deci veniturile colectiviștilor. De aceea, colectiviștii sînt direct interesați să-și organizeze în bune condiții munca, să aplice agrotehnica înaintată pentru a realiza o producție tot mai mare.

Pentru o mai puternică cointeresare a colectiviștilor în sporirea producției agricole, în unele gospodării colective se aplică sistemul premial care prevede ca brigăzile care au obținut recolte sporite de pe tarlale lucrate în bune condiții agrotehnice să primească un spor de zile-muncă în raport cu depășirile realizate.

In unitățile din sectorul socialist de stat G.A.S. și S.M.T. principiul cointeresării materiale se realizează pe baza salarizării stabilite după principiul socialist. Astfel, cu cît munca depusă de muncitor este mai calificată, cu cît el lucrează mai mult și mai bine, cu atît este mai mare salariul pe care-l primește. Salariile muncitorilor agricoli din *G.A.S. și S.M.T. au unele particularități față de salariul muncitorilor* din industrie. Salarizarea muncitorilor de bază din S.M.T. se face în timpul campaniei agricole potrivit acordului progresiv premial, folosindu-se în acest scop atît plata în bani, cît și plata în natură. De asemenea, există unele deosebiri între retribuția muncii muncitorilor de bază din sectorul vegetal și cel zootehnic al G.A.S. Așa, de pildă, în sectorul vegetal se folosește sistemul acordului premial cu plată în bani și în natură în funcție de normele-zi înfăptuite, acordîndu-se și premii pentru depășirea recoltei planificate.

In sectorul zootehnic, salarizarea se face pe baza plății în acord direct în funcție de rezultatele obținute în creșterea și îngrășarea de animale, dîndu-se și premii în bani și în natură pentru depășirea planului sau pentru economii.

Măsurile de cointeresare materială au ca scop întărirea și dezvoltarea economico-organizatorică a sectorului socialist din agricultură, ridicarea producției agricole în sectorul micii producții de mărfuri și atragerea treptată a țăranilor muncitori individuali — pe baza convingerii lor asupra avantajelor marii gospodării socialiste în agricultură — în formele de cooperație de producție agricolă. Inflorirea economică a gospodăriilor colective, recoltele mari obținute de aceste unități și creșterea bunăstării colectiviștilor constituie un puternic îndemn pentru țăranii muncitori cu gospodării individuale de a păși pe calea agriculturii socialiste, pe calea arătată de partid.

Succesele obținute pînă în prezent de țărănimea muncitoare, depășirea simțitoare a producției prevăzută de planul cincinal pentru anul 1955, îndeplinirea la termen a obligațiilor față de stat — dovedesc justețea politicii economice a partidului și statului nostru și însuflețesc pe oa*menii muncii din agricultură în lupta pentru sporirea continuă a pro*ducției, pentru înfăptuirea tuturor măsurilor luate de partid și guvern.

VASILE OPRESCU

Partidul Social Democrat Francez a făcut jocul reacțiunii

Hotărîrea guvernului Edgar Faure, de a dizolva Adunarea Națională Franceză, a fost legiferată prin decretul dat publicității la 2 decembrie. Conform prevederii Constituției, în cazul dizolvării Adunării Naționale de către guvern, trebuie să se țină noi alegeri în termen de 30 de zile de la data apariției decretului care legiferează dizolvarea.

Alegerile pentru noua Adunare Națională au fost fixate pentru data de 2 ianuarie 1956 și ele se vor desfășura după vechea lege electorală reacționară adoptată în 1951. După cum se știe, această lege a urmărit să împiedice Partidul Comunist să obțină în Parlament numărul de mandate la care-i dădeau dreptul voturile obținute. Această lege a înlocuit sistemul de reprezentare proporțională în Adunarea Națională prin sistemul așa-zis majoritar.

Potrivit legii electorale din 1951, numărul de mandate în Parlament nu se mai repartizează proporțional cu numărul de voturi obținute de diferitele partide, ci în funcție de majoritatea întrunită în diferitele circumscripții electorale. Pentru a da posibilitate partidelor reacționare să obțină în unele circumscripții electorale majoritatea, legea admite formarea de coaliții și prezentarea în alegeri pe liste comune. In acest fel, voturile obținute de fiecare partid participant la coaliție se pot aduna și pot realiza acea majoritate de care vorbește legea. Dacă, de exemplu, lista comună a partidelor reacționare a obținut într-o circumscripție 51 la sută din voturi (prin adunarea voturilor obținute de fiecare participant la listă), candidatul comunist nu mai putea fi ales chiar dacă el întrunise singur 49 la sută din totalul voturilor. Așa se explică de ce s-au putut fura Partidului Comunist, în alegerile trecute, 56 de mandate.

Timpul rezervat actualei campanii electorale este scurt. El este marcat și de două date precise: 10 decembrie — ziua pînă cînd se pot face declarații în legătură cu înrudirea între listele diferitelor partide pe diverse circumscripții electorale — și 12 decembrie — ziua pînă cînd se pot depune candidaturile. Iată de ce în rîndurile partidelor burgheze domnește o adevărată fierbere. Liderii lor se străduiesc ca în acest scurt răstimp să închegbe coalițiile electorale cu ajutorul cărora *să poată împiedica Partidul Comunist să obțină un număr mai mare de* mandate decît a avut în vechea legislatură.

Faptul că partidele burgheze n-au reușit să obțină o lege electorală și mai reacționară decît cea din 1951, care să le pună la adăpost în viitoarele alegeri, ca și faptul că azi în Franța există un puternic curent de opinie favorabil creării unei unități de stînga în alegeri, i-a determinat pe cei mai activi organizatori de coaliții — Mendès France și Guy Mollet să manevreze intens împotriva realizării alianței dintre comuniști și socialiști.

Pentru a induce în eroare masele populare care se pronunță cu hotărîre pentru realizarea unității de stînga, Mendès France și adepții săi, ca și conducătorii socialiști, încearcă să arate că între partidele de dreapta și partidele lor ar exista mari deosebiri și contradicții. Aceste contradicții (care nu există) le-a putut vedea clar poporul francez în timpul guvernării lui Mendès France. N-a fost, oare, Mendès France cel care a ratificat tratatele care legiferează reînarmarea Germaniei Occidentale? S-a schimbat, oare, situația grea economică a Franței în vremea guvernării lui Mendès France? In legătură cu aceste așa-zise contradicții dintre partidele de centru și partidele de dreapta, însuși corespondentul Agenției Reuter la Paris relata: „Partidele de dreapta și de stînga, cu excepția comuniștilor, nu au puncte de vedere net diferite în chestiunile de politică economică sau internațională".

Acest lucru îl înțeleg tot mai bine alegătorii francezi. Ei știu că azi numai alături de comuniști, forțele democrate pot învinge reacțiunea și au garanția că actuala politică a Franței se va schimba. Cu toate manevrele lui Guy Mollet, majoritatea membrilor de rînd ai Partidului Socialist sînt pentru o alianță cu comuniștii. O serie de federații ale Partidului Socialist, cum sînt cele din Aube, Ain, Savoye, Cotes du Nord și altele, s-au pronunțat deja pentru o alianță cu comuniștii în viitoarele alegeri. Membrii de rînd ai Partidului Socialist știu cîtă dreptate are Partidul Comunist atunci cînd acesta afirmă că în 20 de departamente din Franța *comuniștii și socialiștii pot obține împreună majoritatea voturilor și* deci toate mandatele. Ei știu, de asemenea, că numai o alianță cu Partidul comuniștilor, care reprezintă interesele clasei muncitoare, ar asigura succesul luptei poporului francez împotriva reacțiunii și a politicii potrivnice intereselor Franței pe care aceasta o duce. Mai mult, un succes alături de comuniști ar duce și la întărirea poziției partidelor care se numesc de stînga. In legătură cu aceasta, ziarul „Combat" scria: „Stînga (adică Partidul Socialist și adepții lui Mendès France) și comuniștii uniți într-un front popular ar zdrobi dreapta. Dar, despărțită de Partidul Comunist, aripei stîngi i-ar fi greu să-și mențină pozițiile".

Dar domnilor Guy Mollet și Mendès France se pare că nu le pasă de poziția partidelor lor. Și este și firesc. Ei reprezintă, în ultimă instanță, interesele marelui capital și nu pot admite nici în gînd un succes al stîngei coalizate în viitoarele alegeri. De aceea, ei au făcut totul pentru a împiedica înfăptuirea alianței propuse de Partidul Comunist Francez. Impotriva voinței membrilor Partidului Socialist, Guy Mollet a reușit să obțină din partea Consiliului Național al Partidului Socialist respingerea alianței propuse de Partidul Comunist Francez. Consiliul Național al Partidului Socialist a hotărît să accepte alianța cu grupările politice conduse de Mendès France.

Hotărîrea conducerii partidului socialist care contrazice dorința exprimată de masa membrilor de rînd ai partidului, a provocat un puternic val de indignare în rîndurile oamenilor muncii francezi. Exprimînd hotărîrea acestora de a continua cu și mai multă fermitate lupta pentru înfrîngerea manevrelor reacțiunii în cadrul viitoarelor alegeri, ziarul „L'Humanité" sublinia miercuri că „deși liderii socialiști au pus o piedică în calea spre schimbarea actualei politici, nu trebuie să uităm că noi am reușit și altă dată să înlăturăm piedici asemănătoare". Ziarul „Liberation" este de părere că chiar dacă „alianțele de dreapta vor putea lipsi stînga de locuri în parlament, ele nu-i vor putea răpi voturile.

Veștile sosite din Franța vorbesc despre numeroasele manifestații din uzinele și centrele industriale ale Franței, cu prilejul cărora muncitorii cer organizațiilor comuniste și socialiste să încheie acorduri pentru unitate de acțiune. Aceste fapte ne îndreptățesc să afirmăm că puternicul curent de opinie *ce există azi în Franța pentru o unitate a forțelor democrate va reuși* să dea o ripostă puternică reacțiunii în viitoarele alegeri parlamentare din Franța. In ciuda manevrelor reacțiunii, Partidul Comunist, împotriva căruia sînt îndreptate toate forțele politice reacționare în actuala campanie electorală, va reuși, cu ajutorul maselor populare care-l sprijină, să ocupe în Adunarea Națională Franceză locul pe care îl merită.

A. NESTOR

„Agricultura Nouă", organ al Ministerului Agriculturii și Silviculturii din R.P.R. Apare de două ori pe săptămînă Redacția: București, Piața Scînteii. Telefon 7.60.10, 7.60.20.
Abonamente pe: 3 luni, 5 lei; pe 6 luni, 10 lei; pe 1 an, 20 lei. Abonamentele se fac de către oficiile poștale, factorii poștali, difuzorii voluntari de la sate, din gospodării colective, gospodării agricole de stat și S.M.T.